

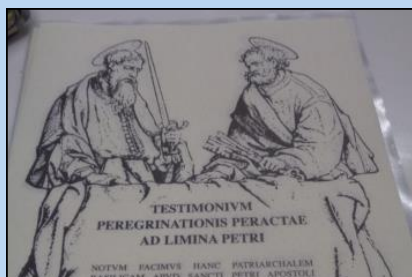
NIEUWS

Vooruitblik op de laatste Grenzeloze Tocht op 28 december

Verslag van African Centurion door Remy vd Brand en Arie Kandelaars

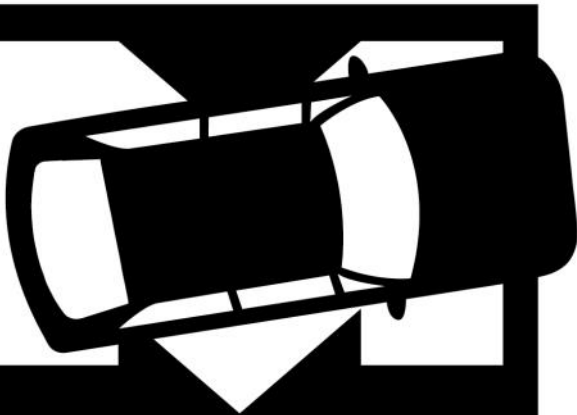
Slotaflevering van Peter van de Ven's tocht van Assisi naar Rome

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KWBN (Koninklijke
Wandelsport Bond Nederland)
Aangesloten bij:
Atletiekunie

*In dit nummer leest u o.a.
over de winterserietocht
vanuit Someren Heide
op 20 november jl.
Slechts 373 wandelaars
trotsederden de (erg mee-
vallende) slechte
weersvoorspellingen en
haalden een startkaart.*

M.V.D. HEIJDEN
AUTOCENTRUM ZIJTAART

WWW.MVDHEIJDENZIJTAART.NL

PASTOOR CLERCXSTRAAT 34
5465 RH ZIJTAART, 0413-363374
INFO@MVDHEIJDENZIJTAART.NL

*Het autobusbedrijf waar U
het beste mee UIT bent !*

van Hoof Reizen

Sint-Oedenrode Tel. 0413-472545

Raaijmakers...maakt het!

Raaijmakers
Drukwerk

Reibroekstraat 5
5465 PN Zijtaart
Telefoon (0413) 36 66 13
www.raaijmakersdrukwerk.nl

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN
Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP
reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven
info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

De Vresselse Hut
de gezelligste 'Hut' in de regio

Al meer dan 40 jaar het adres voor
bruiloften, recepties, bedrijfsfeesten,
vergaderingen en kinderfeesten.

t 0499 472 870 • www.devresselsehut.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Gerda Woestenberg (coördinatie)
Lineke den Boer, Mariet Ahlers, Lies Wesseling, Gerda Woestenberg (redactie)
Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering, techniek)
Harrie Paulissen (bestuursafgevaardigde)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 18 december 2016
olatnieuws@olat.nl

WEBSITE

Otto Ahlers (coördinatie) - o.ahlers@olat.nl
website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet Dreesen
Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven

DRUK

Drukkerij SNEP BV, Eindhoven

ISSN 1570-4831

IN DIT NUMMER

Grenzeloze Tocht info	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; w.g. Oirschot; Dagwandelingen	4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT	6
OLAT Nieuws Ruud Horst / Nieuws kort	7
Onze jarigen/Ledenadministratie Jet Dreesen	8
Van de bestuursafdeling	9
Vooruitblik Grenzeloze Tocht Myriam van den Berg	10-11
In memoriam Hein Lenders	11
Winterserietocht vanuit Someren Heide Ruud Horst	12-13
DigiOLAT Co Tops	13
Winterserietocht vanuit Someren Heide Petra Rommers	14-15
Prikbord	15
LPS: Indeling clubkampioenschap 2017 Frank Marchand	16-17
African Centurion Remy van den Brand / Arie Kandelaars	18-21
Winterserietocht Hart van Brabant, tóch 40 km gelopen Jack Bertrums	22
Loonse en Drunense duinentocht Petra Rommers	23-24
Mist Herman en Anneke Lieven	24
Wandelreis in Italië (4, slot) Peter van de Ven	25-27
Coast to Coast (5) Rinda Scheltens	28-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.
Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

GRENZELOZE TOCHT - 28 december

Dit jaar voor de 25e (en laatste) keer organiseren OLAT en haar Belgische zusterclub Milieu 2000 uit Lommel weer de Grenzeloze Tocht. Deze kan in twee richtingen gewandeld worden, waarbij ook nog keuze is uit een kortere en een langere route zodat iedereen zijn eigen afstand kan bepalen. Tussen de Nederlandse en de Belgische startlocatie rijdt bovendien een pendelbusje.

De wandeltocht kan men aanvagen vanuit een der beide startlocaties. In Nederland kunt u starten vanaf camping "De Zwarte Bergen" te Luyksgestel. De afstand tussen de twee startplaatsen is 8 of 16 km. Twee verschillende parkoersen verbinden de beide startlocaties. Op beide trajecten is onderweg een verzorgingspost ingericht. Als herinnering aan de tocht ontvangt u een speciale sticker voor uw wandelboekje.

Datum woensdag 28 december 2016

Startplaatsen

Nederland: Camping De Zwarte Bergen
Zwarte Bergendreef 1,
5575 XP Luyksgestel
(OV NL: BBA lijn 172)
België: Buurthuis Het Zand
Frederik van Eedenstraat 9
3920 Lommel

Afstanden 8 - 16 - 24 en 32 km

Inschrijfgeld €1,50 (met stempel en sticker)
Onderweg kunt u tegen betaling consumpties verkrijgen.

Starttijden

32 km	08.00 - 10.00 uur
24 km	08.00 - 11.00 uur
16 km	08.00 - 12.00 uur
8 km	08.00 - 12.00 uur

Pendeldienst met muntjes à €1,50 per persoon
(muntjes aankopen bij de inschrijving - honden niet toegelaten op de bus)

Om 08.30 uur eerste afrit in Lommel (naar Luyksgestel)
Om 09.00 uur eerste afrit in Luyksgestel (naar Lommel)
Vervolgens pendeldiensten (zie schema ter plaatse)
Laatste afrit in Lommel om 16.30 uur, vanuit Luyksgestel om 17.00 uur (telaatkomers moeten zelf vervoer regelen)

Informatie OLAT:
073-5033322
dagtochten@olat.nl
Milieu 2000:
0032-11541584 (vanuit Nederland)

WANDELEN OP DINSDAG

Op dinsdag om de 14 dagen wandelt een groep van ongeveer 50 enthousiaste OLAT-leden een route van ongeveer 20 km in de mooie natuur van de Kempen, de Meierij, de Peel en een enkele keer in het grensgebied met Limburg.

De start is stipt om 10.00 uur. Het startadres is al eerder open voor een kopje koffie of thee. De lunchpauze is over het algemeen ook in een horecagelegenheid. Soms mogen we er ons eigen brood opeten. Zo niet, dan is onderweg een pauze voor dit doel.

Omstreeks 15.30 uur zijn we weer terug op het startadres.

Deelname staat open voor alle OLAT-leden. Er zijn geen kosten aan verbonden, uitgezonderd de consumpties die je gebruikt.

Ben je geen lid en wil je een keer meelopen, dan ben je van harte welkom. Het is wel gebruikelijk dat je na 2x lid wordt van OLAT.

Deelname is voor eigen risico; aan- of afmelden is niet nodig. Er mogen geen honden meelopen.

Informatie:

Voor nadere informatie en het programma: www.olat.nl of via onderstaande personen

Myriam van den Berg 073-5325286 (06-45252182)
mvdberg@home.nl

Mieke van Boxtel 0411-622188 (06-49408821)
acvanboxtel@home.nl

Pieter van Doorn 0492-382210 (06-52373639)
pvandoorn@onsbrabantnet.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
20 dec	Rondom de Duinen	De Rustende Jager, 013-5111269 Oude Bosschebaan 11, 5074 RC Biezenmortel
3 jan 2)	Rondje Aarle-Rixtel	Sporthal De Dreef, 0492-382149 De Duivenakker 76, 5735 JB Aarle-Rixtel
17 jan	Annanina's Rust	Grand Café De Zwaan, 013-5050033 Vrijthof 17, 5081 CA Hilvarenbeek
31 jan	Winter-ommetje	Jeu de boules De Walnoot, 06-12206351 Selissenwal 25, 5282 SJ Boxtel
14 febr 2)	Bolle akker route	Café D'n Brouwer, 0492-523998 Dorpsstraat 39, 5708 GC Helmond (Stiphout)

1) geen cafépauze

2) cafépauze op startplaats

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap Pastoor Teurlingsstraat 30,
Boskant

Oud Rooy Markt 13, Sint-Oedenrode

Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit wisselende locaties.

AGENDA

Datum	Startpunt
13 december	De Beckart
20 december	De Vriendschap
27 december	Oud Rooy
3 januari	Den Toel
10 januari	De Beckart
17 januari	De Vriendschap
24 januari	Oud Rooy

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 14 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375

Peter van de Laar 0413-474759

Betsie van Mil 0413-475454

Start Rooise Wandeling vanuit Den Toel in Olland

WANDELGROEP OIRSCHOT

Wandelgroep Oirschot is vanaf begin april 2015 gestart met prachtige tochten vanuit Dinercafé 't Kroegske in Spoordonk. Na het zomerprogramma, waarbij op woensdagavond werd gewandeld, is vanaf 1 oktober de zondagochtend weer aan de beurt. Elke zondagochtend wordt er vanaf 9.30 uur gewandeld.

De te lopen afstand ligt rond de 12 km en is telkens wisselend in een van de natuurgebieden c.q. delen van de gemeente Oirschot. Af en toe zal met de huifkar naar een startlocatie gegaan worden of wordt men opgehaald vanaf een eindlocatie.

Deelname staat vrij voor alle OLAT-leden en zeker ook voor niet-leden die zo OLAT kunnen leren kennen. Niet-leden kunnen 2 keer gratis deelnemen en betalen daarna 1 Euro per keer.

De invulling vindt plaats in samenwerking met horecagelegenheid Dinercafé 't Kroegske / De Stapperij.

Vertreklocatie: Dinercafé 't Kroegske
Spoordonkseweg 80
5688 KE Oirschot

Vertrektijd: 1/10 - 1/4: zondag 09.30 uur
Als er een OLAT-winterserietocht is, wordt er niet gelopen, maar kan deelgenomen worden aan deze tocht.

Afstand: ca. 12 km

De te lopen route wordt een dag van te voren gepubliceerd via de gratis wandelapp Endomondo en via de website & facebookpagina van Dinercafé 't Kroegske:
<http://www.kroegske.nl/feesten/activiteiten/wandelroutes>

Meer informatie: oirschot@olat.nl of
Harrie Paulissen 06-53749249
John Schepens 0499-573671

DAGWANDELTOCHTEN

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau: geopend vanaf 07.15 uur
inschrijving vanaf 07.30 uur
finish voor 17.00 uur

Afstanden: **Starttijden:**
50-60 km 07.00-07.30 uur
40 km 08.00-09.00 uur
30 km 08.00-10.00 uur
10-15-20 km 08.00-12.30 uur

Inschrijfgeld: 10 km €3,50
15 km €4,00
20 km €4,50
30 km €5,00
40 km €5,00

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting:

OLAT-leden €2,50 op vertoon lidmaatschapskaart
Bondsleden €1,00 op vertoon lidmaatschapskaart

Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

GPS-route: enkele dagen voor de betreffende tocht aanmelden via www.olat.nl

Informatie: Joop Wesseling 073-5033322
dagtochten@olat.nl www.olat.nl

AGENDA	
Datum	Startpunt
Zondag 15 januari 2017	5688 KE Oirschot De Stapperij Spoordonkseweg 80
Zondag 19 februari 2017	5411 RB Zeeland Het Witte Huis Reekseweg 7
Zondag 19 maart 2017	5561 BD Riethoven Struisvogelboerderij Heierhof Heiereind 11

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde en voorzitter*)
 Piet van der Ree (*notulist*),
 Pierre Emans, Hans de Vries
 lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
 Ad Ketelaars (*voorz*), Jo Willems, Antoinet Gooren

Clubreizen

Isis la Croix (*informatie*)
 06-38255805
 (bij voorkeur tussen 18.00-20.00 uur)
 clubreizen@olat.nl
 Pierre Emans,
 Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

OLAT Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
 Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
 olat-wandeldagen@olat.nl
 Joop Wesseling (*voorz*), Antoinet Gooren,
 Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*)

Wandelen op Dinsdag

Mieke van Boxtel (*coördinator*), 0411-622188
 Myriam vd Berg, 073-5325286
 Pieter van Doorn, 0492-382210
 Antoinet Gooren (*contactpersoon*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
 Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelpaden

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
 Ruud Horst (*Hertog Hendrikpad*)
 Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
 Ruud Horst (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
 Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802,
 boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

overnachting4daagse@olat.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Voorzitter
Joop Wesseling
 Dorpsveld 33
 5258 MA Berlicum
 073-5033322
 voorzitter@olat.nl

Penningmeester
Ad Ketelaars
 Koninginnelaan 108
 5491 JX Sint-Oedenrode
 0413-475824
 penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
 t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
 IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
 BIC: RABONL2U

Secretaris
Harrie Paulissen
 Spoorдонksesweg 35
 5688 KB Oirschot
 06-53749249
 secretaris@olat.nl

Bestuurslid
Ruud Horst
 Kraanven 57
 5595 DA Leende
 040-8480095
 r.horst@olat.nl

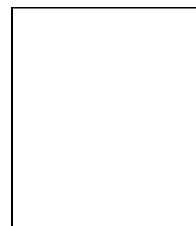
Bestuurslid
Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstraat 12
 5469 EZ Keldonk
 0413-212161
 a.verbakel@olat.nl

Kandidaat-bestuurslid
Petra Rommers
 Lange Tiende 3
 4891 WZ Rijsbergen
 076-5964027
 p.rommers@olat.nl

Bestuurslid
Frank Marchand
 Deursenstraat 7
 5043 JP Tilburg
 013-5702662
 f.marchand@olat.nl

Bestuurslid
vacature

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Ad van Asten, Piet Knoester, Hein Lenders †, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders †, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert † de Boer, Lineke den Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Frans Peters, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

De laatste editie van het OLATNieuws van 2017 ligt voor u. Het jaar is weer omgevlogen. Voor mij persoonlijk begon het OLAT-jaar met de winterserietocht vanuit Eindhoven. Velen van u waren het wandeljaar toen al lang en breed begonnen. Immers Wandelen op dinsdag is iedere tweede dinsdag, de Rooise wandeltochten zijn er zelfs wekelijks en hetzelfde geldt voor de wandelgroep in Oirschot.

In deze dagen kijken we natuurlijk al een klein beetje terug. De tochten van dit jaar zijn zonder meer goed bezocht. Qua organisatie hebben we soms een drempletje moeten nemen, maar al met al is dit met de vereende krachten van de vrijwilligers opnieuw goed gelukt.

Als nieuwkomer in het bestuur viel het mij op dat we als vereniging steeds bezig zijn met het werken aan verbetering voor de wandelaar in het algemeen en de OLAT-leden in het bijzonder. OLAT is wat dit betreft zeker geen vereniging die is vastgeroest. Soms komen de veranderinitiatieven vanuit het bestuur (denk aan de Dauwtraptocht, sinds dit jaar nieuw in ons wandeltheater). En soms krijgen we de leerpunten van de deelnemers aan onze evenementen.

Voorafgaand aan de winterserietochten van Schijndel en Someren kon u al vooraf inschrijven. Maar ook wie zo'n apparaat niet heeft, kan op die manier inschrijven. Voordeel: u hoeft op de wandeldag zelf niets meer in te vullen en af te rekenen. Uiteindelijk bleek onze inschrijftafel hier ook mee te worden ontlast. Een verandering die tot nu toe een verbetering blijkt te zijn.

We kunnen dus met opgeheven hoofd vooruit kijken naar de toekomst. En de toekomst begint volgende maand met een jubileumjaar. OLAT is maar liefst 50 jaar jong!

Wie het jaarprogramma over 2017 er even bij pakt, als het goed is heeft u dit bij deze uitgave ontvangen, zal zien dat het weer uitpuilt van wandelactiviteit. Een extra winterserietocht in december 2017, een hap-stap jubileumtocht in september, een extra long-distancetocht (110 km), een extra Kennedymars, een tweedaagse jubileumtocht in plaats van een reguliere dagtocht en één van de clubreizen is omgetoverd tot een 3-daagse wandelreis!

Maar voor het 2017 is, hebben we eerst nog de feestmaand te gaan, december. Tussen de kerstdagen en oudejaarsdag hebben we nog één keer een "gouden oude" op het programma staan. Dat is natuurlijk de Grenzeloze Tocht die voor de 25ste en tevens laatste keer in samenwerking met de Belgische wandelvrienden van Milieu 2000 georganiseerd wordt. Wie dus nog één maal wil ervaren hoe het is om van het ene naar het andere land te wandelen (en weer terug) die moet deze kans zeker grijpen!

Ik maak van de gelegenheid gebruik om alle leden voor, tijdens en na de feestdagen veel (wandel)plezier toe te wensen.

*-Ruud Horst-
(bestuurslid)*

NIEUWS KORT

AFSPRAKEN RONDOM AFSLUITEN SPOORWEGOVERGANGEN

Veel recreanten, zoals wandelaars, fietsers en ruiters maken voor hun tocht gebruik van (onbewaakte) spoorwegovergangen. De belangen van deze recreanten moeten in de toekomst zorgvuldiger meegewogen worden als ProRail overwegen wil aanpassen of zelfs opheffen.

Dit heeft staatssecretaris Dijksma van het ministerie van Infrastructuur en Milieu (IenM) afgesproken met ProRail en de recreatieve belangenorganisaties ANWB, Fietsersbond, NOC*NSF, Landelijk Fietsplatform en Wandelnet. De partijen hebben hiervoor op 9 november een afsprakenkader ondertekend.

Recreatief belang

Spoorwegovergangen zijn vaak essentiële verbindingen in het netwerk voor recreanten. Daarom is het belangrijk dat ProRail en recreatieve belangenorganisaties in overleg treden wanneer ProRail spoorwegovergangen wil afsluiten. Dat is nu vastgelegd in een afsprakenkader. De belangenorganisaties, die verenigd zijn in de Adviesgroep Infrastructuur en Recreatie, brengen advies uit over de recreatieve waarde van de overweg. Om barrières te voorkomen, denkt de Adviesgroep ook mee over eventuele alternatieven bij afsluiting van overwegen.

Breder dan alleen overwegen

De gemaakte afspraken zijn belangrijk voor de aanpak rondom spoorwegovergangen, maar de Adviesgroep is ook gesprekspartner van Rijkswaterstaat als het gaat om doorsnijding van autowegen. De Adviesgroep streeft ernaar dat de infrastructuur voor snel verkeer in samenhang wordt bekeken met de infrastructuur voor langzaam verkeer, ofwel actieve mobiliteit. Door de ondertekening van het afsprakenkader door ProRail, het ministerie van IenM en de Adviesgroep is daarin een belangrijke stap gezet.

Bron: Wandelnet

ONZE JARIGEN / LEDENADMINISTRATIE

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

DECEMBER

16	Vincent Beckers	Valkenswaard
16	Ton de Jong	Boxtel
17	Corry Nijssen - Scheepers	Sint-Oedenrode
18	Jeannie van Rooy	Mariahout
18	Cor Verschuijten	Sint-Oedenrode
19	Regina Bakker	Eindhoven
19	Nelly Blenckers	Helmond
19	Rodney Brugman	Arnhem
19	Wim Nikkelen	Tiel
19	Mirjam Scherrenburg	Vught
19	Annie Stoop	Nuenen
20	Rini Welten	Asten
21	Tom Rijkers	Valkenswaard
21	Paula van Tiel	Eindhoven
21	Tine Verberne	Helmond
22	Hettie Baeten-Kloos	Veldhoven
22	Kees Mol	Breda
23	Ferdinand van Keeken	Apeldoorn
24	Hanny Gerritsen	Sint-Oedenrode
25	Janny den Braber	Leerdam
25	Henk Veenstra	Hoofddorp
27	Harrie Rijkers	Gemondse
27	Wil Rovers-Heijms	Sint-Oedenrode
28	Maria Peters-Verhagen	Sint-Oedenrode
29	Elly Borst-Brunsmann	Drunen
29	Jan Houben	Nuenen
29	Henk Klinkhamer	Helmond
29	Marijke Raaijmakers	Heeze
30	Mia Dielesen	Eindhoven
30	Fred Fisser	Boxtel
30	Marian van de Heijden	Nijnsel
30	Gertrud Oomen	Sint-Oedenrode
30	Marij Smeets	Helmond
31	Joke van Venrooy	Lieshout

JANUARI

1	Antoon der Kinderen	Nuenen
3	Rob Kreupeling	Helmond
3	Willem Steenbakkers	Son
3	Ingrid Tromp	Budel
4	Wim Baken	Valkenswaard
4	Cor Hermsen	Helmond
4	Rien van Liempt	Best
4	Rob van Stuivenberg	Breugel
4	Mijntje Verhagen	Sint-Oedenrode
5	Marij Bandsma	's-Hertogenbosch
6	Nelleke Konings	Sint-Oedenrode
6	Louise Kroot	Kaatsheuvel
7	Rita Denkers	Breugel

8	Petra Rommers-van Aert	Rijsbergen
8	Marinus van Roosmalen	Sint-Oedenrode
8	Henk ten Velde	Barchem
8	Henk Vissers	Mill
9	Antoinet Gooren	Hilvarenbeek
9	Rob Keetlaer	Best
9	Piet van der Velden	Liempde
10	Wim van Asseldonk	Erp
10	Jos van den Elzen	Erp
10	Tineke der Kinderen	Oostelbeers
11	Gerrit van Baal	Eindhoven
11	Mieke van Boxtel-vd Westelaken	Haaren
11	Peter van Dongen	Tilburg
11	Anita Pauw	Heeze
12	Theo Beelen	Weert
12	Maria vd Hoogenhoff-v.Vijfeyken	Helmond
12	Ruud Kohlen	Someren
12	Jan Sinot	Waalre
14	Henk van den Boomen	Beek En Donk
14	Wil Botman	Rijsbergen
14	Marietje Ooyen-van Lierop	Sint-Oedenrode
15	Liesbeth Bekkers-Verboort	Sint-Oedenrode
15	Margret Vermeijs	Rosmalen

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060
leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

AANMELDINGEN

Dhr. Jan Coolen, Sint-Oedenrode

Mevr. Ingrid van der Weijden, 's-Hertogenbosch

Mevr. Miranda Slegers-Liefting, Drunen

Mevr. Sjan van Genugten, Liempde

Dhr. Ben Berben, Middelbeers

Mevr. Tineke der Kinderen, Oostelbeers

Mevr. Marij Bandsma,

's-Hertogenbosch

Dhr./Mevr. Dominic en Bertina Wouters, Deurne

Dhr. Peter Verdonschot, Eindhoven

Mevr. Riet Spijkerboer, Waalre

Mevr. Nicoline Groot, Waalre

Dhr. Wim van Tits, Son en Breugel

Dhr./Mevr. Theo en Hennie Peeters, Heerlen

OVERLEDEN

Dhr. Hein Lenders, Geldrop

**OLAT-bestuur en OLAT Nieuws-redactie
wensen u allen fijne feestdagen
en veel geluk in 2017**

WS SOMEREN HEIDE

Onze tweede winterserietoetocht kende een teleurstellend laag aantal deelnemers. De hele week had het al geregend en de voorspellingen voor zondag waren ronduit slecht. De 373 deelnemers die wel kwamen opdagen hebben zich lekker laten uitwaaien, alleen rond 8 uur in de morgen even regen, verder de hele dag droog en af en toe liet het zonnetje zich zelfs even zien. En bovenal, dit alles speelde zich af in een prachtige wandelomgeving.

JAARPROGRAMMA 2017

Het jaarprogramma 2017 wordt ingesloten bij dit nummer van OLATNieuws. Op de omslag staat ons jubileumlogo dat we gaan gebruiken tijdens ons jubileumjaar in 2017.

LIDMAATSCHAPSKAARTJES 2017

De nieuwe lidmaatschapskaartjes 2017 van OLAT zijn ingesloten bij dit OLATNieuws, mits door u de contributie vóór 1 december is voldaan. Nog niet betaald, maak dit dan direct in orde, zodat jouw kaartje alsnog meekan met het OLAT-Nieuws van januari. Wel tijdig betaald maar niet ingesloten, neem dan contact op met onze penningmeester.

LEDENDAG 50 JAAR OLAT

Zondag 17 september 2017 is de Ledendag 50 jaar OLAT. In het jaarprogramma kunt u lezen dat deze in het teken zal staan van "Happen en Stappen". Geen officieel gedoe met een receptie e.d., maar een gezellige dag voor alle leden.

JUBILEUMTOCHTEN 50 JAAR OLAT

Op vrijdagavond 17 november starten de langeafstandwandelaars op de 80 of 110 km.

Op zaterdagmorgen 18 november kan er gestart worden op de 10-15-20-30-40 en 50 km. De 50 km-afstand is alleen mogelijk op de zaterdag. De langeafstandwandelaars sluiten 's morgens aan op dit parcours.

Op zondagmorgen 19 november kan gestart worden op de 10-15-20-30 en 40 km.

De routes op zaterdag en zondag zijn verschillend, zodat desgewenst op 2 dagen achtereenvolgend op verschillende parcoursen kan worden gewandeld.

Op zaterdag en zondag wordt een jubileumprijs van 50 euro-cent startgeld gerekend; 1 eurocent voor ieder jaar dat OLAT bestaat.

HULDIGING VIERDAAGSE JUBILARISSEN IN TILBURG

Op de jaarlijkse huldiging door de wandelbond was OLAT goed vertegenwoordigd. Het was ook drukker dan in voorgaande jaren.

NAJAARSVERGADERING KWBN AFD. BRABANT-ZEELAND

We waren met 2 bestuursleden vertegenwoordigd. Op de agenda stonden de jaarplannen 2017 van de afdelingen en van de landelijke bond. Het ledenraadslid Wil Botman gaf uitleg over de ontwikkelingen binnen de bond en hoe hij getracht had de contributieverhoging tegen te houden. Hij stond echter alleen hierin. De plannen tot automatisering bij de bond gaven aanleiding tot kritische vragen vanuit de zaal, evenals het feit dat de begroting nogal open einden vertoont.

NIEUWE WEBSITE OLAT

De voorbereidingen voor introductie van onze nieuwe OLAT-website via e-Captain, ons automatiseringspakket, verlopen voorspoedig. Ergens in december zal onze oude website eruit gaan en komt de nieuwe in de lucht. Rond deze overgang zijn we enkele uren niet bereikbaar. De OLAT-website blijft ook daarna bereikbaar onder www.olat.nl. De nieuwe website geeft ons meer mogelijkheden tot het maken van koppelingen binnen ons automatiseringspakket.

ALGEMENE LEDENVERGADERING 2017

Onze Algemene Leden Vergadering is gepland op zaterdag **4 maart 2017**. Noteer deze datum vast in uw agenda! Nadere informatie volgt.

HART VOOR ELKAAR

De Rabobank-actie Hart voor Elkaar levert OLAT €421,- op. Dit was vorig jaar €445,- maar het aantal deelnemende verenigingen blijft stijgen. De stemmers op OLAT, onze hartelijke dank hiervoor.

GROTE CLUBACTIE

Er zijn dit jaar 49 loten verkocht. Vorig jaar waren dat er nog 170. Mogelijke oorzaak hiervan kan zijn dat OLAT is overgestapt op online verkoop. De kopers echter hartelijk dank hiervoor.

Wandelspreuk: Zoals verwacht loopt alles anders

VOORUITBLIK GRENZELOZE TOCHT - 28 dec. (laatste keer!)

Een van tradities bij onze eigen OLAT is om ons in de dagen tussen Kerst en Oud en Nieuw de mogelijkheid te bieden om even heerlijk actief te zijn in de buitenlucht.

In deze periode zijn we dikwijls meer in huis dan buiten, hebben we minder beweging en eten we misschien wel wat meer dan gebruikelijk. Hoe fijn is het dan om op 28 december de gelegenheid te krijgen om actief buitenlucht te proeven.

Samen met haar Belgische zusterorganisatie Milieu 2000 organiseert OLAT al jarenlang de Grenzeloze Tocht, een niet te evenaren wandelgebeuren in de prachtige grensstreek tussen Luyksgestel en Lommel.

Maar het is goed om van tijd tot tijd na te gaan of het wandelaanbod aan verandering onderhevig is. Zo is ook de Grenzeloze Tocht besproken en na 25 jaar komt er een einde aan deze unieke tocht en is 2016 de laatste!

Voor de trouwe Grenzeloze Tocht-wandelaars zal dit een extra stimulans zijn om nog eenmaal te komen genieten van dit mooie grensgebied met zijn variatie van bossen, heide, open gebieden en natuurlijk de Sahara. Voor anderen: grijp deze kans en laat je verrassen door de schoonheid, de rust en stilte, passend in deze tijd van het jaar.

Er zijn twee startlocaties: het bekende vakantiecentrum De Zwarte Bergen in Luyksgestel en Buurthuis Het Zand in Lommel.

Op Nederlands grondgebied lopen we tussen Luyksgestel en het kanaal Bocholt-Herentals voornamelijk door bosgebieden, afgewisseld met stukjes landerijen.

De kronkelpaadjes door de verhoogde aarden wal langs het kanaal zijn zoals altijd in de route opgenomen, deze zijn en blijven leuk om te bewandelen.

Ook de oude grenspaal, en zeker de gekromde hangbrug voor voetgangers en fietsers zijn markante herkenningspunten, die bewust in de route blijven.

staan. Ook vallen de glooiingen in het gebied veel meer op. Het is een mooi gezicht.

Zodra we op de Blekerheide komen, zijn we op Belgische bodem. We kunnen hier volop genieten van schitterende stukken natuur zoals de hierna beschreven Sahara, met zijn zandverstuivingen, de vogelkijkplaats, de meertjes en bossen: je komt ogen tekort.

Even wat extra informatie over de Sahara, in 2005 uitgeroepen tot een van de allermooiste plekjes van Vlaanderen.

Het is een zand- en duinlandschap van 193 hectare met in het midden een meer, ontstaan door zandwinning in de jaren 20 van de vorige eeuw. Rondom het meer liggen uitgestrekte naaldbossen. De Sahara maakt deel uit van het Regionaal Landschap de Lage Kempen.

De uitwaseming van de vroegere zinkfabriek van Lommel-Werkplaatsen zorgde ervoor dat alle groene beplanting in de periode 1902 - 1950 langzaam verdween. In de ogen van natuurliefhebbers een tragisch gebeuren. Maar uiteindelijk is alles goed gekomen. Het resultaat was een uniek, met wit zand bedekt landschap. Het gebied staat bekend om de talloze watervogels en de exotische verwilderde zwarte zwanen.

We kunnen de Sahara ook van boven bewonderen. In 2015 is een uitkijktoren geopend. Deze bijzondere toren is maar liefst 30 m hoog. Vanaf 3 platforms kun je de omgeving bekijken.

Het is een bijzondere toren. De vormgevers hebben zich laten inspireren door de omgeving, het glooiende lijnenspel van de zandduinen in de Sahara. Dit lijnenspel heeft geleid tot een opmerkelijke materiaalkeuze voor de gevel: touw. Ruim 3,5

kilometer in totaal. Touw heeft een natuurlijke kleur en uitstraling, maar is tegelijk soepel en relatief zwaar, waardoor het gaat doorhangen. Door het afwisselend strak en los om de toren te wikkelen ontstaan de kenmerkende lijnen van de Sahara. Bij het beklimmen van de trap kijk je tussen de touwen door naar het landschap. Vooral even doen!

Nog even wat praktische informatie:

Er zijn korte afstanden, zonder rustpost. Vanuit Luyksgestel is deze 8 km. Vanuit Lommel zijn er zelfs twee: 5 en 8 kilometer. Voor de andere afstanden geldt dat de tocht gelopen kan worden in blokjes van 8 kilometer en veelvouden daarvan. Je kunt dus kiezen voor 8, 16, 24 of 32 kilometer. Met de pendelbus is er de mogelijkheid om terug te gaan naar het startpunt. Iedereen kan hierdoor de tocht naar eigen wens invullen: starten in België, starten in Nederland, een "enkelkje" met de bus of een "retourtje" met de benenwagen. Het "pijlen" gebeurt op de bekende wijze: OLAT heeft de route richting België aangegeven met de vertrouwde gele bordjes, terwijl in de tegenovergestelde richting de rode pijlen hangen van Milieu 2000.

De grote pauze is, evenals vorig jaar, in het fraai in de bossen gelegen scoutinggebouw.

Hier worden we, zoals altijd, meer dan gastvrij ontvangen door onze zuiderburen en onze OLAT-vrijwilligers met een lekkere kop soep, met goed belegde broodjes en met heerlijke vlaaien! En dat smaakt...!

Een andere traditie tegen het einde van het jaar is een welgemeend woord van dank aan onze routebouwers: Ad Verbakel, Theo van Boxmeer en Johan van de Sande. Zij laten ons door hun inspanningen ieder jaar weer genieten van heel veel moois. Ook nu weer, samen met de mensen van Milieu 2000, zijn zij er in geslaagd om ons deze prachtige tocht aan te bieden. Geniet ervan!

Goede feestdagen gewenst en een gelukkig en vooral gezond 2017 met veel mooie wandelmomenten!

-Myriam van den Berg-

IN MEMORIAM HEIN LENDERS

Op 5 november 2016 is de heer **Hein Lenders** overleden. Dit is de officiële aankondiging, maar wij bij OLAT kennen hem als Hein, een integer persoon.

Hein was in onze vereniging het prototype van dé verenigingsman. Vanaf het moment dat Hein lid werd van de OLAT-familie (begin jaren tachtig) heeft hij zich met veel verantwoordelijkheidsgevoel ingezet voor de vereniging.

In 1985 werd Hein lid van het bestuur en kreeg hij vrijwel direct het penningmeesterschap toebedeeld. Wie Hein kent, weet dat dit met grote toewijding gebeurde en een verschil in de boeken had vaak tot gevolg dat er van zijn nachtrust niet veel terecht kwam.

Ik weet dat we een keer tijdens de Kempische Wandeldagen in Geldrop 10 cent (in de gulden-tijd) tekort kwamen. De volgende dag om 07.00 uur toen Hein de sporthal betrad waren zijn eerste woorden: "Om 03.00 uur had ik het gevonden."

In 1987 heeft Hein de financiële afhandeling gedaan van de overnachtingen van de Kempische Wandeldagen; ook als routebouwer was hij daar actief.

Vanaf 1994 was Hein ook betrokken bij de Grenzeloze Tocht in Lommel, waarvan we in 2016 de 25ste editie beleven.

Zeker niet onbelangrijk was zijn bijdrage aan de OLAT-huisvesting in Nijmegen, waar hij 17 jaar heeft opgetreden als vertegenwoordiger van OLAT en als steun en toeverlaat van de daar overnachtende wandelaars. Je klopte nooit tevergeefs bij hem aan.

Hein is mede zo bekend geworden doordat hij meer dan 20 jaar alle OLAT-leden jaarlijks een verjaardagskaart stuurde; dat zijn er vaak meer dan 3 per dag geweest.

Hein bleef een bescheiden man.

Gelet op het bovenstaande zult u het met mij eens zijn dat Hein een kanjer van een OLAT-lid geweest is en wij node afscheid van hem moeten nemen.

-Joop Wesseling (voorzitter w.s.v. OLAT)-

Voor zijn verdiensten voor OLAT en de wandelsport werd Hein Lenders diverse malen onderscheiden: Erelid en Cornelis van Montforttrofee (OLAT) en de zilveren Bondspenning (KNBLO).

Gelukkig is de wasmachine uitgevonden

Winterserietocht vanuit Someren Heide

Onverwachts toch naar de winterserie tocht in Someren-Heide kunnen gaan. Maar of ik daar nu blij mee moest zijn, met een absoluut slechte weersverwachting, dat moest nog maar eens blijken. Hoe dan ook, ik zette mijn auto vlakbij neer, want ik was veel te vroeg in de zaal. Net bij aankomst begon het te regenen, geen prettig vooruitzicht. Met de voorinschrijving in de hand meld ik me bij Henk. Hij zet een kruisje achter mijn naam en geeft me een routebeschrijving.

Even later sta ik buiten en zie dat ook Anja van Kempen er aan komt. Haar wandelmaats zijn er niet en we gaan tegelijk van start. Het regent nog steeds maar het eerste deel hebben we rugwind en dan is de regen niet zo heel bezwaarlijk, ook al is het eerste stukje een beetje door open landschap. Na een kilometer of 4 bereiken we het Keelven. Dit fraai ontwikkelde stukje natuur bevat veel bomen dus is het minder bezwaarlijk dat het waait en regent. Hoewel, hee, de regen is gestopt!

De rustpost is nu snel bereikt, maar we laten die aan ons voorbij gaan. We weten dat we nog 5 km later weer een rust krijgen. Een mooie ronde rond het ven krijgen we en daarna nog eentje. Dan gaat het bijna naadloos over van Keelven naar Somerense Heide. Zo slingert het ongemerkt met tegenwind richting Sterksel, waar het epilepsiecentrum van Providentia is gevestigd. Hoewel, ongemerkt, ik herken het hier goed, want dit is een stukje van het Hertog Hendrikpad.

Bij Providentia is de eerste caférust gepland. Maar soms lopen dingen anders dan gepland. Er is niemand om open te doen. De pijl die we als wandelaars geacht worden te volgen, wijst onverbiddelijk naar een deur die gesloten is. Ik controleer mijn GPS-route en die bevestigt wat de pijl ook al aangaf.

Even met voorzitter Joop gebeld. Ik ga niet wachten, maar wellicht dat iemand anders de beheerder kan contacteren, waardoor het aantal wandelaars dat voor een dichte deur komt geminimaliseerd wordt.

Via een soort loopplank komen we vanaf het Providentia-terrein naar de openbare weg. Richting boswachterij de Pan gaat het over de Pandijk een stukje tegen de stevig waaierende wind in. Blij dat ik weer in de beschutting van de bossen ben. Boswachterij de Vroolijke Jager met een prachtig stukje heide daarin is nu het parcours. Dan komt het Sterksels Kanaal in beeld. Een bruggetje over en dan links af.

Hee, daar staat een auto op die zandweg vol met plassen. Is dat niet, nee dat kan niet, of toch, ja het is hem! Ad Verbakel, bestuurslid en man van de routebouw is zo onfortuinlijk om met de auto vast te komen zitten. Enkele wandelaars zijn hem al los aan het duwen, maar

er is nog te weinig mankracht. Dus ook ik gooi mijn kilo's in de strijd en warempel, na enig heen en weer steken krijgen we de auto uit zijn benarde positie in de blubber. De duwers kijken elkaar aan schieten meteen in de lach. We zitten allemaal onder de blubber. Gelukkig is de wasmachine uitgevonden!

Terwijl ik de modder uit mijn gezicht wis, loop ik achter de andere wandelaars aan en dat had ik beter niet kun-

nen doen. Want ik zie een bord met een routesplitsing over het hoofd. Pas zo'n 2 a 3 km verder merk ik dat ik de route van de 20 km volg in plaats van de 30. Heel even overweeg ik om te keren, maar besef dat dit met het wisselvallige weer erg onhandig kan uitpakken. Dan maar 20 km lopen.

Via de Boksenberg kom ik aan bij de wagenrust, die op 18,5 km staat. Dit is door omstandigheden dus mijn eerste rust en dat vind ik best lang. Ben dan ook blij met een kopje koffie. Van hier naar de finish is nog maar een ruime 3,5 km en die gaat eerst nog door bos en daarna door het buitengebied en langs het voetbalveld van Someren-Heide. De finish is bereikt en ik zie dat het nog geen 12:00 uur is. Wel vroeg

'Stormvaste' wagenrust Boksenberg

voor een Trappistje, maar ach, ergens op de wereld is al wel 17:00 uur geweest, dus vooruit dan maar.

Wat ontzettend jammer dat zo velen het hebben laten afweten met het wandelen. Want de route was zo mooi. Zelfs met de modder viel het mee. Er waren enkele poelen, maar overal kon je er goed omheen

lopen (er omheen rijden was niet altijd mogelijk). Het pijn was ook prima voor elkaar en de routebeschrijving is een prachtig stuk werk geweest. De thuisblijvers hadden zoals wel vaker, geen gelijk. Iedereen die hier op de een of andere manier aan heeft bijgedragen wordt van harte bedankt.

-Ruud Horst-

DigiOLAT

OLAT gaat bijna volledig aan de automatisering, niets nieuws lijkt het, want de nodige zaken worden al als zodanig geregeld. Maar in het jubileumjaar zal een en ander echt plaatsvinden. E-Captain zal het tovermiddel moeten worden. Met de beste stuurman aan de wandel is het wel te hopen dat die kapitein ook naar hen zal luisteren.

Maar nu kunnen we al, en dat is al een aantal keer, de route bij de winterserie via onze GPS volgen. Netjes gedownload via een GPX file, die op je smartphone dan wel GPS'je geladen kan worden. Dus heb ik voor-ingeschreven om het bestand te kunnen ontvangen. Zaterdags netjes afgeleverd. Het bestandje op mijn GPS gezet en in mijn smartphone geladen. Voor de zekerheid, want smartphones kunnen ontploffen en het GPS-apparaat is al zo oud dat het gerust als antiek aangemerkt kan worden. Tijdens de wandeling tuur ik op beide toestellen, ja hoor, soms kan ik twee dingen tegelijk, misschien een verborgen vrouwelijk trekje. Wat gebeurt:

ik stoot mijn kop tegen een tak met als gevolg: hoofdpijn. Laat nu aan die tak een geel LOGO bordje hangen met de pijl naar boven, "kin op" wil dat dus zeggen. Zo zie je dat automatisering ook niet alles is.

Met de analyse van de winterseriewandeling van november constateer ik dat wat de buienradar en alle andere (slecht) weersvoorspellende diensten ons beloofd hadden helemaal niet klopte, met als gevolg een beduidend mindere opkomst. Doe OLAT een lol en kijk er een volgende keer niet meer naar. Ook het luisteren naar adviezen, zo van "loop niet door bossen", moet aan dovemansoren gericht zijn. Iemand last gehad van vallende takken of omwaaiende bomen?

Conclusie: binnenkort werken we niet meer met DigiD maar met DigiOLAT.

-Co Tops-

Winterserietocht november: Someren Heide

Om half 8 kwamen we aan in de Feestzaal Heidehof te Someren-Heide. Eerst ons even inschrijven voor de 40 km, om daarna met bekenden een bakje koffie te drinken voor vertrek. Het was niet koud, maar toen we om 8.00 uur buiten stapten was het net begonnen met regenen. Nou was het eerste gedeelte van de route vrij makkelijk over de verharde weg en met de wind in de rug viel het met de regen wel mee. Vlakbij de golfbaan gingen we het bos in, net voorbij een boerderij waar twee hondjes constant aan het blaffen waren tegen de wandelaars.

Nog een keertje naar links en toen was er al een eerste rustpost op een kleine 4 km. Het was ondertussen gestopt met regenen en dat is dan toch wel aangenamer om te lopen. Even deze vrijwilligers op de foto gezet en een boterhammetje meegepakt. Met de boterham in de hand verder lopend kwamen we bij het Keelven uit waar we een mooie ronde om heen liepen om uiteindelijk bij een vogelkijkhut uit te komen, waarbij we naar rechts afdraaiden. Zo liepen we verder door de Somerense heide. Langs een ven lopend gingen we verder door het natuurgebied de Lange Bleek, waarbij we onderweg een Schotse Hooglander stier in een soort vangkooi zagen staan.

Op naar de rust in Sterksel bij Huize Providentia (instelling voor mensen met epilepsie). De pijlen volgend naar de deur om hier bij het café te komen hielden ons voor de gek, want de deur

Gisteravond eens goed geluisterd naar de weersverwachting van vandaag en richting Someren zou het met de regen mee gaan vallen, alleen de voorspelde storm was nog een twijfel. Nadat de wekker vanmorgen voor 6 uur al afliep, checkten we eerst voor de zekerheid toch maar de buienradar. Dat zag er allemaal gunstig uit en we besloten toch maar om de gok te wagen en tegen half 7 vertrokken we richting Someren.

was niet open te krijgen. We stonden hier met ongeveer 12 personen en zijn de route maar verder gaan volgen doordat we vrij snel de vervolgpijl weer zagen. Even een telefoontje gepleegd naar het startbureau om te melden dat het hier nog gesloten was, zodat de wandelaars na ons van deze rust toch wel gebruik zouden kunnen maken. Verder over het terrein lopend door het bos verlieten we dit alles over een bre-

de plank die ons over de sloot hielp om op een gewone weg uit te komen.

Nu verder over de Pandijk, wat ons flink wind op kop bezorgde. Het was ondertussen stormachtig gaan waaien. Dus blij dat we uiteindelijk na een aantal kilometers deze weg konden verlaten om het bos in te gaan van Staatsbosbeheer de Pan. Hier dwars door een mooi heidegebied. Na dit mooie heidegebied verlaten te hebben, gingen we de brug over van het Sterkselsch kanaal.

Nu kwamen we bij een splitsing waar de 20 km rechtdoor moest lopen en de 30 en 40 km rechtsaf het bos

weer in gingen. De bomen gingen aardig te keer door de storm en stonden soms flink te zwiepen. Goed opletten dus! Nadat we een voorrangsweg overgestoken waren liepen we verder over een breed zandpad een bos in. Achter ons werd de lucht bijna zwart, maar door de harde wind waaide het gelukkig de andere kant op. De twee mountainbikers die we hier tegenkwamen hadden het ook niks op die donkere lucht, maar die reden wel die kant op. Wij riepen nog dat we blij waren dat wij er vandaan liepen.

Onze route vervolgde zich nu door het natuurgebied de Hugterheide, waarbij we op een splitsing uitkwamen waar de 30 km de andere kant op ging en wij voor de 40 km een lus gingen maken van 10 km. Het kraakte eventjes hard midden in het bos en dan schrik je toch wel even met al die zwiepende bomen en takken. Hier en daar lagen al wat afgebroken takken op de grond.

Na bijna 22 km kwamen we aan bij de wagenrust in het landgoed Kamersven. Hier konden we een heerlijk bakje

koffie krijgen met een boterham erbij en o wat waren we blij dat we nu konden gaan zitten.

Vanaf de rust gingen we verder slingerend over mooie bospaadjes door de Hugterheide. Een klein uurtje later kwamen we aan in het Weerterbos waar we over een houten vlonder langs een ven liepen. Prachtige omgeving om hier doorheen te lopen. Daarna moesten over een brug het water de Oude Graaf over om hier meteen rechts langs het water te gaan lopen.

Mooie uitzichten en bij een apart bankje dat iets hoger van de kant stond, kon je door een soort schilderij op het landschap kijken. Hier natuurlijk wel even ons eigen schilderij van gemaakt. Lekker doorstappend door het bos met de wind die flink waaide kwamen we bij de rust op bijna 32 km uit: Huyskamer Daatjeshoeve. Hier kwam ook de 30 km

uit voor de rustpost en terwijl wij al eventjes zaten, kwamen we bekenden tegen die vanaf hier met ons verder liepen. Goed uitgerust konden we er weer tegen aan.

We passeerden een groot ven en kort daarna gingen we een stuw over om zo na diverse bospaadjes het bos weer te verlaten.

Over een paar bredere bospaden lopende was de lucht weer flink aan het betrekken en het waaide nog stevig. Dit leverde mooie plaatjes op.

Nu moesten we over een paar balken bruggetjes het water een paar keer over. Langs akkers liepen we zo verder om bij de soeppost te komen die bij het begin van het volgende bos (Boksenberg) stond. Hier kregen we dus ook - hoe toepasselijk - Boksenbergse soep. Terwijl we de lekkere soep aan het nuttigen waren, zagen we de bomen voor ons flink te keer gaan. Wordt er gezegd: als die omgaan vallen ze niet onze kant op, waarop een ander

zegt: en die bomen achter ons dan! Er kwamen weer twee bekenden bij deze rustpost uit voor een bakje soep en zo kwam het dat we vanaf hier met zessen de laatste 3 km samen liepen.

Nog een ven passerend en door een mooi stukje natuur lopend kwamen we uiteindelijk weer in de bewoonde wereld terecht. Tegen half 4 bereikten we de finish en de totale afstand was voor ons ruim 40 km. Ondanks de slechte weersvoorspellingen hebben we toch de goede beslissing genomen om deze tocht te gaan lopen.

-Petra Rommers-

LPS: INDELING CLUBKAMPIOENSCHAP 2017 (versie 21-11-2016)

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus	
8-jan	Rotterdam	RWV, Langepad 6	5-10 km	11.00	bof3/p.a.	schema	
15-jan	Hengelo	Winterwandeling	60 km	08.00	250		
27-jan	Den Bosch	De Bossche 100	100-110 km	22.00	500		
29-jan	Amsterdam	LAT	5-10-15-20 km	11.30	bof2/p.a.	schema	
5-feb	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a.	schema	
19-feb	Amsterdam	LAT	5-10-15-20 km	11.30	bof2/p.a.	schema	
25-feb	Ede	WS'78	60 km	07.00	250		
4-mrt	Vandaag is het Algemene Leden Vergadering van OLAT. Tijdens deze vergadering worden de clubkampioenen en een aantal deelnemers gehuldigd. U komt toch ook!						
5-mrt	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a.	schema	
10-mrt	Ooltgensplaat	Waterpoort-loop	80-110 km	22.00	360-500		
19-mrt	Riethoven	OLAT	50-60 km	07.00	200-250 extra	100 punten	
24-mrt	Klarenbeek	WS '78	60-80-110 km	22.00-14.30	250-360-500		
2-apr	Hengelo	Kennedymars PR	80 km	07.00	360		
8-apr	Castricum	SV De LAT	60 km	07.00	250		
15-apr	Sittard	KMS	80 km	05.00	360	schema 13 uur	
22-apr	Loon op Zand	Hart van Brabant	15 uur > 95km	21.00	500	schema	
22-apr	Loon op Zand	HvB, Kennedymars	80 km	21.00	360	schema 13 uur	
26-apr	Emmeloord	STEP, Kennedymars	80 km	22.00	360		
28-apr	Dordrecht	RWV, Kennedymars	80 km	23.00	360		
5-mei	Etten-Leur	Kennedymars	80 km	22.00	360		
6-mei	Bocholtz	NOAD, Mergelland	135 km	11.00	610		
12-mei	Hilversum	LAT, Kennedymars	80 km	22.00	360		
20-mei	Cuijk	Reca Feest	80 km	05.00	360		
24-mei	Odoorn	St. DW4D - KM	80 km	22.00	360		
3-jun	Weert	OLAT, Intern. Wandel-evenement	24 uur	12.00	* - + 250 extra - schema		
			100 EM	12.00	725 + 250 extra - schema		
			* Puntentelling op de 24 uur: 105-129 km →500 punten / 130-149 km →600 punten / 150-159 km →700 punten	100 km	18.00	500 + 250 extra - schema	
			50 EM	20.00	360 + 250 extra - schema 13 uur		
			50 km	12.00	200 + 250 extra - schema		
10-jun	Hengelo	Kennedymars	80 km	05.00	360		
16-jun	Rijsbergen	Stichting Kennedymars	80 km	22.00	360		
17-jun	Rilland	Scheldetocht, KM	80 km	05.00	360		
17-jun	Gulpen	Veldlopers	70 km	22.30	300		
17-jun	Amsterdam-Leeuwarden	SV De LAT	150 km	10.30 en 08.30	675		
17-jun	Amerongen	Cunera Wandeltocht	60 km	07.00	250		
18-jun	Den Oever-Leeuwarden	SV De LAT	70 km	01.00	300		
23-jun	Duiven	Posbankloop Velp	80 km	24.00	360		
24-jun	Veere	Veerse Meer tochten	60 km	08.00	250		
25-jun	Schaijk	Maashorstwandeltocht	60 km	06:00	250		

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
1-jul	Someren	JOEK, Kennedymars	80 km	22.00	360	schema 13 uur
28-jul	Santpoort	Nacht van Santpoort	110-100-60 km	20.00	500-250	
4-aug	Sint-Oedenrode	19e Nacht van OLAT	110-80 km	20.00/23.00	500-360	+ 250 extra
18-aug	Middelharnis	Stg Omloop Goeree	110-80 km	19.00/23.00	500-360	
19-aug	Melderslo/Horst	Kennedymars Melderslo	80 km	05.00	360	
26-aug	Walterswald	Klavertje 3	60-80 km	04.30	250-360	
2-sep	Amsterdam-Tilburg	Hart van Brabant w.s.v.	125-80 km	15.00/21.45	560-360	
2-sep	Vijfhuizen	Kennedymars 5H	80 km	22.00	360	
8-sep	Zeewolde	Z tot Z tocht	110-82,5 km	19.00/23.00	500-360	
9-sep	Waalwijk	De 80 vd Langstraat	80 km	20.00	360	schema 13 uur
15-sep	Haaksbergen	Kennedymars	80 km	22.00	360	
16-sep	Nijmegen-Rotterdam	RWV	160 km	11.00	725	
22-sep	Leerdam	Glasstad Kennedymars	80 km	21.00	360	
24-sep	s Gravenhage	Den Haag Vredesmarath.	60 km	05:00	250	
1-okt	Tilburg	HvB - RWV	De 6 uur v Tilb	11.00	schema	
1-okt	Tilburg, prestatie/wedstrijd		50 km	11.00	schema	
	Ned. kampioenschap snelwandelen		20 km	13.00	schema	
	50 km heren en 10 km dames		10-5-3-1 km	14.00	schema	
14-okt	Berg en Dal	SV De LAT, Herfstdag-tocht	60 km	07.30	250	100 punten
4-nov	Amerongen	Maarten Luther	60 km	07.00	250	
5-nov	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a	schema
17-nov	Sint-Oedenrode	Jubileumtocht OLAT	110-80 km	20.00/23.00	500-360	+ 250 extra
18-nov	Sint-Oedenrode	Jubileumtocht OLAT	50 km	07.00	250 + 100 punten extra	
19-nov	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a	schema
3-dec	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a	schema
17-dec	Amsterdam	LAT	5-10-15-20 km	11.30		schema

Beste OLAT langeafstandwandelaar,

In dit OLATNieuws vindt u weer een interessant programma voor het clubkampioenschap van 2017. Er zijn maar liefst 34 weekenden waarin u 60 km of meer kunt lopen. Vindt u 60 km te weinig om voor uit uw bed te komen, dan blijven er nog 27 weekenden over van 80 km of meer. Keuze genoeg zou ik zeggen voor de langeafstandwandelaar.

Noteer alvast in uw agenda de OLAT-tochten waar u extra punten kunt verdienen:

- 19 maart in Riethoven (50 en 60 km)
- 3 juni het Internationaal Wandelevenement in Weert (van 80 km tot maar liefst 160 km)
- 4 augustus de "19e Nacht van OLAT" vanuit Sint Oedenrode (80 km of 110 km)
- 17 november in Sint Oedenrode de jubileumtocht van OLAT (80 km of 110 km). OLAT bestaat immers 50 jaar; daarom organiseren we deze extra langeafstandstocht. Deze tocht wordt ook georganiseerd vanuit De Vresselse Hut maar heeft een andere route dan de tocht van 4 augustus.

Voor het samenstellen van het programma van de clubkampioenschappen heb ik gebruik gemaakt van de kalender van de Sectie Lange Afstand en van het Landelijk Wandelprogramma. Ook heb ik op de site gekeken van de wandelvereniging om te checken of de gegevens kloppen. Dat is trouwens een hele klus en daarbij valt me op dat de gegevens soms niet hetzelfde zijn! Wandelverenigingen hebben b.v. de gegevens nog niet aangepast voor 2017. Gouden tip: controleer steeds voordat je naar een tocht gaat of de gegevens nog kloppen. Een tocht kan op het laatste moment gecancelled zijn! Zie je foutjes in deze kalender, heb je opmerkingen of aanvullingen meld het dan a.u.b. bij mij. Ik kan de kalender dan nog aanpassen.

f.marchand@olat.nl of clubkampioenschap@olat.nl

Voor wijzigingen kun je ook kijken op de website van OLAT, daar staat de actuele stand.

In het januarinumnummer komt de eindstand van de clubkampioenschappen te staan.

Veel wandelplezier gewenst in 2017 en natuurlijk "alles weer voor de punten".

-Frank Marchand-

160 km in 24 uur lopen op Robben Island

African Centurion, 22-23 oktober 2016

Op 18 april 2016, de dag na de Nacht van Loon op Zand en de Australian Centurion, zag ik de eerste aankondiging. Op de website van de Australian Centurions werd gesproken over de "First African Centurions Walk to be held in October 2016". De aankondiging ging meteen ons WhatsApp-groepje in (Adrie Ros, Arie Kandelaars en Remy van den Brand). Er werd toen nog niet echt serieus op ingegaan maar het zaadje was geplant. Pas een maand later, toen de officiële African Centurion website in de lucht was, ging het verhaal verder. Over 156 dagen was het zover. We graptten er wat over en ik ging alvast uitzoeken wat de kosten van de vlucht en het hotel zouden zijn. We vroegen aan Gertrude Achterberg of zij ook mee wilde gaan en zij mailde dat Marco Bloemerts misschien ook wel mee zou willen. Uiteindelijk werd pas bij de start voorafgaand aan de Kennedymars in Someren de knoop doorgesneden. We gingen naar Afrika! Een paar dagen later kregen we het slechte nieuws dat Adrie geen vrij kon krijgen van zijn werk. Dat was even een flinke domper.

THE AFRICAN CENTURION 2016

Walk 100 miles in 24 hours on the world renowned Robben Island

22 OCTOBER 2016

In het novemnummer van OLATNieuws kon u al lezen dat Remy van den Brand en Arie Kandelaars de African Centurion hadden gelopen. We wisten dat ze de tocht goed beëindigd hadden, maar hoe het hen vergaan was vóór, tijdens en ná het lopen, dat was nog niet bekend.

Hieronder leest u eerst het verhaal van Remy en daarna dat van Arie. Heren, nogmaals van harte gefeliciteerd met deze geweldige prestatie.

Een paar weken later was alles geregeld: de vlucht, het hotel en natuurlijk de inschrijving voor de wedstrijd. Je kon individueel inschrijven, zoals wij deden, maar het was ook mogelijk om met een team van 4 personen de 100 mijl te lopen.

Nu nog 3 maanden "wachten". De organisatie was ondertussen druk bezig met de voorbereidingen en er kwam steeds meer informatie over de tocht. De organisatie was wel nog zoekende. Eerst werd gesproken over een aanloopronde van ca. 10 km en daarna rondjes van 4,7 km. Uiteindelijk werd het een aanloopronde van ruim 11 km en daarna 21 rondjes van 7,1 km. Ook de spelregels m.b.t. de teams werden een aantal keren aangepast naar aanleiding van opmerkingen van de deelnemers. Daar werd dus door de organisatie goed op ingesprongen. De communicatie verliep echter soepel, dus het was verder allemaal geen probleem.

Op dinsdag 18 oktober vlogen we naar Kaapstad. We hadden gelukkig voor een rechtstreekse vlucht gekozen. Dat was nog ruim 11 uur vliegen en dat was lang genoeg. Nadat we om 21:15 uur geland waren, werden we door een taxibusje naar ons hotel gebracht. Het viel ons tijdens die rit meteen op dat het erg hard waaide. Volgens de chauffeur was dat 's avonds niet ongebruikelijk en dat zou later ook wel blijken..... Toen we in ons hotel (Fountains Hotel) aankwamen hebben we nog even wat gedronken en zijn toen

snel gaan slapen. De volgende dag stonden we alweer op tijd op voor het ontbijtbuffet. Dat was keurig verzorgd!

Daarna gingen we naar het V&A Waterfront om te kijken vanwaar de boot naar Robben Island zou vertrekken. Het was ongeveer een kwartier lopen vanaf het hotel, dus dat was goed te doen. Het V&A Waterfront is het toeristengebied van Kaapstad en we zijn daar zo'n beetje de hele dag gebleven. Wat opviel was dat eten en drinken er naar onze normen erg goedkoop is (ongeveer 50% van de kosten in Nederland), en dat in het duurste gedeelte van heel Zuid-Afrika. De dag na aankomst had Arie 3.000 rand (een kleine €200,-) gepind en na een paar dagen begon hij zich af te vragen of hij dat wel op zou krijgen!

Op donderdag werden we bij Zailab, de organisator, verwacht voor de registratie en het ophalen van onze looparmband, het African Centurion shirt en een goodie bag. Daar maakten we kennis met Nour Addine Ayyoub, een zeer enthousiast lid van de organisatie als ook Centurion (C1124). Na wat passen en meten, de looparmbanden zaten wat strak en de shirts vielen wat ruim, gingen we met een tevreden gevoel terug naar ons hotel. Nog 2 dagen en dan was het zover. We hadden dus wat tijd over en omdat we er toch waren gingen we met een bus tour welke ons o.a. zou leiden naar de Tafelberg.

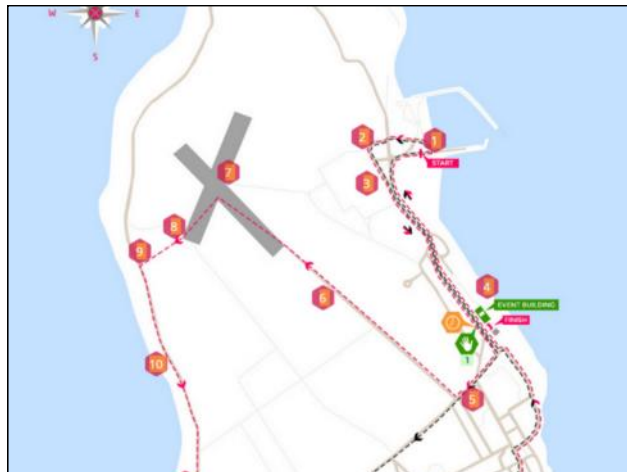
Op vrijdag besloten Arie en ik een rustdag te houden. Gertrude ging samen met Marco op pad. 's Avonds besloten

we in het hotel te eten van het dinerbuffet en dat bleek een uitstekende keuze. Na het eten verklaarde Gertrude zich bereid om mijn hakken in te tapen. Dat was hard nodig want er zat nog het nodige blaarwerk. Ze deed er voor de zekerheid 2 lagen op en dat bleek achteraf een gouden greep. Van mijn hakken heb ik de hele tocht geen last gehad! Het was toen al wat rumoerig in het hotel en dat bleek de hele nacht aan te houden. Er was die nacht een grote groep tieners in het hotel aanwezig en zij hebben de hele nacht door de gangen heen gefeest. Dat was helaas niet erg bevorderlijk voor onze nachtrust.

Zaterdag, 22 oktober. De grote dag was aangebroken. We moesten vroeg opstaan want de boot zou al om 9:00 uur vertrekken naar Robben Island en we moesten ruim van te voren aanwezig zijn om onze tickets op te halen en te boarden. Wat brak zaten we aan het ontbijt, waarna we de laatste voorbereidingen troffen en naar het V&A Waterfront liepen. Daar aangekomen zagen we ook de andere 2 Nederlandse deelnemers: Antoine Hunting en Frans Leijtens. De zee was wat ruw en de boottocht duurde daardoor wat langer dan gepland. Een aantal deelnemers werd zeeziek en de een na de ander stond over te geven. Ook Gertrude moest eraan geloven.

Op het eiland aangekomen kregen we een rondleiding door de gevangenis waar onder anderen Nelson Mandela vastgezet heeft. De rondleiding werd gegeven door een ex-gevangene. Doordat we wat later op het eiland gearriveerd waren, werd de rondleiding wat ingekort. We liepen daarna naar de verzorgingsplek waar we onze tassen neer konden zetten. Het zou droog blijven, dus onze tassen konden gewoon buiten blijven staan, vlak langs het

parcours. Het was toen inmiddels al ver na elven en dus tijd om ons naar de start te begeven. De start was nabij de haven (rechts bovenaan) dus we moesten weer ruim een kilometer teruglopen. Meteen een goede warming-up!

Om 12:00 was de start. Het startschot werd gegeven door de ex-gevangene die ons ook rondgeleid had. Zoals altijd ging ik snel van start. Dan heb je meteen vrij baan en dat loopt wat makkelijker dan in een grote groep. Arie deed het wat rustiger aan. Hij koos ervoor om op een vlak schema te lopen. De eerste ronde was langer en ging langs de landingsbaan. Na een kilometer of 4 lag er een zwarte slang van ruim een meter op het pad. Dat was even schrikken maar we moesten er wel langs. Navraag leerde dat het een ongevaarlijke Mole Snake betrof die lekker in het zonnetje op het warme pad was gaan liggen. Gelukkig hoefden we maar één keer langs dat stuk! Na een kilometer of 5 kwam een groep met o.a. de topers van de Isle of Man voorbij. Na de

ronde langs het strand moesten we eerst weer een lus maken langs de start om bij de finish te komen. Daarna gingen we de normale rondes van ruim 7 km in. Na de finish rechtsaf en dan rechtdoor dwars over het eiland en op het einde links om weer op bekend terrein te komen. Volgens de website was er "a mild incline where the road crosses the island". Het bleek om een hoogteverschil van ca. 20 meter te gaan en dat is voor ons Brabanders al heel wat. De verzorging viel ons wat tegen. We worden natuurlijk erg verwend in Nederland, maar alleen water, cola, banaan en gekookte aardappels (in het schilletje)

vonden we toch wat karig. Daarbij kwam dat alle bananen na een paar rondes op waren. De verzorgers waren wel zeer behulpzaam en enthousiast. Gelukkig had ik zelf sportdrink, wat gelletjes en wat Snickers bij me, dus ik kon wel even vooruit. Het zou niet overdreven warm worden op zaterdag (ca. 20°), maar de zon is daar wel erg fel. Het was dus zaak om het hoofd koel te houden, maar er was genoeg water voorhanden en dat bleef gelukkig de hele race zo. Gedurende de wandeling kwam ik Marco, Gertrude en Arie regelmatig tegen op het rechte stuk. Zo konden we elkaar toch een beetje blijven volgen. Ik was blij toen het begon te schemeren en het een beetje koeler werd. Overdag liep er alleen af en toe een schildpad op het pad, maar 's avonds staken er ook pinguïns over. Dat was een mooi gezicht. Daarnaast zaten er heel veel vogels (die heel veel geluid maakten) en zagen we af en toe een springbok. Toen de zon eenmaal onder was begon het stevig te waaien en deze "storm" hield de hele nacht aan. Na Kennedymars nr. 1 had ik 10:07 op de klok staan. Geen wonderbaarlijk

snelle tijd maar ik kon ermee verder. Helaas ging het na een kilometer of 90 wat minder. Ik pakte een Snickers en ik werd meteen misselijk. Of het de warmte van overdag was, de wind, of de inspanning, ik weet het nog steeds niet, maar mijn maaginhoud kwam eruit net toen ik bij de verzorgingspost aan de andere kant van het heuveltje was. Daar waren ze erg bezorgd, maar ik zei dat het wel weer ging en ik liep verder. Mijn maag begon eigenlijk meteen al te knorren en ik besepte toen dat ik de tocht uit zou moeten lopen op gekookte aardappelen aangezien ik al door mijn eigen voorraad heen was. Even dacht ik aan opgeven, maar ik moest en zou het halen anders was ik voor niets naar Afrika afgereisd! Er zat niets anders op dan het tempo drastisch omlaag te brengen. Ik kon niet riskeren dat ik uit zou vallen. Op een rustig tempo van ca. 6,5 km/u bleef ik mijn rondjes lopen, maar ik kon daarmee niet voorkomen dat ik nog twee keer (aardappels) over moest geven. Het waaide langs het strand zo hard dat mijn linker lens op een gegeven moment gewoon uit mijn oog waaide! Die was ik dus kwijt en ik weet nog dat het me moeite kostte om mijn rechter lens te behouden.

In de ochtend kwamen de pinguïns weer te voorschijn. Dat was een mooi gezicht. Het zou op zondag warmer worden en dat was zodra de zon opkwam ook meteen goed te merken. Het was zaak om te blijven drinken. We werden door het publiek en door de wandelaars van de teams die niet aan de beurt waren om te lopen steeds enthousiast aangemoedigd bij de finish. Op het rechte stuk waar de wandelaars elkaar de hele tijd tegenkwamen, moedigden we elkaar aan. Ook wandelaars die al uitgevallen waren, zoals Werner Alberts, stonden water aan te geven en ons aan te moedigen. En zo kwam het

einde in zicht. Van mijn voeten had ik, behoudens van mijn linker kleine teen die bekneld zat, geen last. Dat was een meevaller, want dat is wel eens anders. Gertrude, nogmaals bedankt voor het intapen van mijn hakken! Het werd inmiddels wel erg warm, dus ik was blij dat ik om ca. 9:30 uur aan de laatste ronde kon beginnen. Met het eind in zicht ging de snelheid weer iets omhoog. Met nog een paar honderd meter te gaan, kwam het besef dat ik het zou gaan halen en dat was een goed gevoel. Meteen na de finish kreeg ik een Nederlandse vlag en werd ik gehuldigd. Ik kreeg het speldje met nr. 12. Het was niet het nummer waarop ik vooraf gehoopt had, maar gezien de omstandigheden zat er voor mij niet meer in. Niet veel later kwam Marco binnen (nr. 13)

en toen was het dubbel feest. Marco was erg vermoeid en hij moest even gaan liggen. Ik wachtte op Gertrude en Arie, maar eerst kwamen Antoine en Frans over de finish. Toen kwam Gertrude op de finish af en ook zij had het dus gehaald. Zij kreeg nr. 18. Daarna was het nog even wachten op Arie. Hij was met nog 1:15 uur te gaan de laatste ronde ingegaan dus wij waren er al van overtuigd dat hij het zou gaan halen. Het thuisfront, Laura de dochter van Arie, wachtte in spanning af. Toen Arie op de finish afkwam, gaf ik hem de vlag en onder luid applaus kwam hij over de finish. Hij kwam om 11:52 uur binnen en hij had dus nog 8 minuten over. Hij kreeg nr. 20. Pas toen we weer

terug waren in Nederland bleek echter dat Gertrude 17e was geworden en Arie 19e. Tot en met nr. 13 was alles goed gegaan maar Antoine, die na Marco over de finish gekomen was, had nr. 15 gekregen i.p.v. 14.

Na de finish gingen we nog even op de foto met Nour Addine Ayyoub van de organisatie. Hij vond het geweldig dat alle 6 de Nederlanders de tocht uitgelopen hadden. En Gertrude en Arie hadden zelfs voor de eerste keer een Centuriontocht voltooid! En dat dan in Zuid-Afrika! Om 12:06 uur kwam de laatste deelnemster, Fundiswa Sandi uit Zuid-Afrika, binnen. Zij kwam helaas 6 minuten tekort voor het speldje. Het gejuich was er echter niet minder om. Het blijft een topprestatie.

Nadat iedereen binnen was, gingen we weer naar de haven om de boot terug te pakken. Marco en Antoine waren nergens meer te vinden. Later bleek dat zij al eerder in de haven waren en met een eerdere boot meekonden. Wij moesten nog een uurtje wachten. Toen we eenmaal op de boot zaten, bleek dat de zee een stuk kalmer was. Gelukkig maar! Op de terugweg zagen we ook nog een walvis. Erg indrukwekkend. Uiteindelijk gingen we maar voldaan naar ons bed.

De volgende ochtend bekeek iedereen de schade; die bleek reuze mee te vallen. We besloten om die dag naar Kaap de Goede Hoop te gaan. We hadden een chauffeur geregeld die ons wilde brengen en ons daar rond zou rijden. Toen we eenmaal op de kaap waren, besloten we om zelf naar de vuurtoren een eindje verderop te wandelen. Dat ging alweer vrij goed. 's Avonds gingen we eten in het V&A Waterfront en daar troffen we de deelnemers van Isle of Man. Er werden toen al veel grappen gemaakt over de potatotes die we tijdens de tocht voorgeschoteld kregen.

We begrepen van hen dat de verzorging volgend jaar in ieder geval uitgebreid zou worden met soep.

Op dinsdag was het alweer tijd om naar huis te gaan. 's Morgens eerst nog even poseren voor de hotelmanager die ons een aantal maaltijden had geschonken. We vlogen pas 's avonds, dus we konden overdag nog even de stad in. Om 19:00 uur gingen we naar het vliegveld en om 23:00 uur vertrok het vliegtuig. In Nederland aangekomen werden we groots onthaald door Laura. Wat een geweldige ontvangst. Een warm welkom in ons koude kikkerlandje. Laura had me op de heenweg opgehaald en bracht me ook weer keurig thuis. Daar stonden mijn vrouw en mijn kinderen al klaar en na de nodige felicitaties gingen we lekker aan de koffie en het gebak. Het is een geweldig avontuur geweest.

-Remy van den Brand-

En zo beleefde Arie zijn tocht

Ik heb vooraf besloten mijn eigen wedstrijd te lopen en mij van niets en niemand wat aan te trekken. Dat klinkt egoïstisch, maar het leek mij de beste manier om te zorgen dat er een Centurionspeldje mee naar Deurne zou gaan. Ik heb een schema gemaakt met een eindtijd van 23 uur en 30 minuten. In het begin gaat het voortvarend en kost het mij soms moeite om niet te hard te gaan, maar ik praat op mijzelf in: "niet te hard Arie, het is nog een heel eind". Na 65 kilometer loop ik nog op een gemiddelde van 7,2 km/u en alles loopt op rolletjes, maar niet veel later krijg ik last van mijn maag en word ik serieus misselijk. Ik besluit het tempo wat te verlagen in de hoop dat het dan beter zal gaan. Dit heeft het gewenste effect, dus voorlopig dit tempo maar even volhouden.

Na 11 van de 22 rondes, ik heb er nu zo'n kleine 83 kilometer opzitten, klok ik een tijd van 11 uur en 35 minuten. Ik lig 4 minuten voor op schema. Het

moet niet gekker worden!! Kom maar op met de tweede helft. Een rondje later komen de maagklachten weer in alle hevigheid terug en mijn maaginhoud vindt het nu echt nodig om uit te stappen. Even heb ik twijfels of ik het wel zal gaan redden, maar de geest blijkt zeer sterk vandaag. Ik ben continu aan het rekenen hoeveel rondes ik nog moet en hoeveel uren ik nog heb. Ik loop mijn rondes van ruim 7 kilometer in ongeveer 1 uur en 8 minuten. Als ik dit weet vast te houden, kan me niks gebeuren en houd ik zelfs 10 minuten over.

Na ruim 100 kilometer zie ik ineens Gertrude voor mij lopen. Ze heeft even last van een slaapdip, maar na even wat gebabbeld te hebben en weer die flinke oceaanwind in haar gezicht te hebben gevoeld, is ze wakker en loopt ze van mij weg. Ik probeer even aan te pikken, maar krijg weer gelijk last van mijn maag en besluit maar in mijn eigen tempo verder te gaan.

Als het weer licht wordt, gaat de wind gelukkig liggen. Alleen komt nu de zon weer gauw onze witte Nederlandse huid verbranden. Ondanks deze veranderende omstandigheden kan ik mijn rondetijden strak vasthouden en heb ik eigenlijk geen enkele twijfel of ik het ga redden. Mijn geest en benen zijn hele-

maal top en mijn maag houdt zich rustig zolang ik maar niet te snel ga.

Als ik toe ben aan mijn laatste ronde staat Remy mij aan de kant van de weg nog even aan te moedigen: "Kom op Arie! Je hebt nog 1 uur en 15 minuten over". Ruimschoots op tijd dus, want ik loop nog steeds dezelfde rondetijden. Elke keer als je langs start/finish loopt, staat iedereen je aan te moedigen. Hartverwarmend!! Als ik toe ben aan mijn laatste meters staat Remy klaar om mij de Nederlandse vlag te geven en staat iedereen langs de weg mij toe te juichen. Op dat moment denk ik dat het misschien wel mooier is om als laatste te finishen dan als eerste.

Na 23 uur en 52 minuten staat Nour Addine mij bij de finish met open armen op te wachten en spreekt hij zijn verbazing uit over de Hollanders. Alle 6 zijn ze gefinisht binnen de 24 uur. Ik krijg African Centurion nummer 20 uitgereikt en ik voel me op dit moment de gelukkigste mens op de hele wereld. Een onvergetelijke afsluiting van een fantastisch wandeljaar met eerst de ereronde tijdens de Nijmeegse Vierdaagse, dan clubkampioen worden en dan nu als kers op de taart: "AFRICAN CENTURION!!!"

-Arie Kandelaars-

Hoézó kun je bij wsv Hart van Brabant geen 40 km lopen?

Vlak voor vertrek klimt Ad Leermakers op de stoel en geeft de laatste aanwijzingen betreffende hun 1e tocht. Waar we zeker op moeten letten, is bij de splitsing van de afstanden.

Nou en daar gaat het bij mij en bij vele anderen toch verkeerd. Eenmaal ter plekke zie ik de splitsingsborden staan, maar op de grond is ook een verwijzing: een pijl rechtsaf met 33 erbij geschreven. Wat achteraf blijkt, is dit "punt 33" en ik denk dat de 33 km-route rechtsaf moet! Dus volg ik gewoon de pijlen. In het bos kom ik 3 wandelaars tegen die vragen of ik de 23 km-route loop? "Eh....., nee" "Nou, wij moeten

Vanmorgen miezerde het flink bij vertrek voor de 1e tocht van de winterserie in Tilburg, maar dat was geen belemmering om te gaan. Gisteren bij WS'78 hoorde ik van een paar wandelaars dat ze niet naar Hart van Brabant zouden gaan omdat je daar geen 40 km-tochten meer kon lopen..... Nou is het zó dat ze normaal gesproken als langste afstand 33 km op hun programma hebben. Vandaag zou dat ruim 35 km zijn. Maar ik presteerde het toch om de teller op mijn GPS-horloge op 40 te zetten. Alweer een "Bertrumpje". Een "Bertrumpje???" Lees het verslag en je weet wat een "Bertrumpje" is. Het dreigt een begrip te worden in de wandelwereld.

hier nog de pijlen ophangen", is hun antwoord. "Maar loop maar daar en daar heen, dan kom je bij de rust van de 23 km-lopers en verderop kun je weer aansluiten bij de 33 km lopers".

Dus ik op pad en aangekomen bij de rust blijkt dat verderop nog geen pijlen hangen dus besluit te wachten op de vrijwilligers. Terwijl ik sta te wachten zie ik Michel aan komen lopen, die wegens omstandigheden de 23 km-route loopt vandaag. Hij snapt niet dat ik daar ben en ik vertel mijn relaas. Samen lopen we op en komen we aan bij de 33 km-rustpost waar de laatste wandelaars iets staan te nuttigen. Ik pak iets te drinken en neem afscheid van Michel en weet dat ik vandaag 40 km ga lopen. Het voordeel van achter in de rij aansluiten is dat je steeds wandelaars voor je hebt. En dat waren er nu 60...

De tocht is prachtig, veel modder. Ook op de onverharde stukken kan ik prima snelheid maken en dat was voor van-

daag het plan: een onverharde tocht op snelheid gaan lopen.

De verzorging onderweg is zoals altijd perfect en vriendelijk, de route is prachtig. Jammer dat het miezert tijdens het grootste deel van de tocht, maar dat wil niet zeggen dat ik niet genoten heb.

Dus zeg nou niet dat je bij wsv Hart van Brabant geen 40 km kunt lopen. Anders zou ik zeggen: loop eens een keertje met mij mee.

-Jack Bertrums-

Mist

We lopen op de Camino Primitivo. Het is rustig weer en na een fijne lunchstop op een stuwdam gaan we weer vol goede moed verder. De route gaat over een lange en stijgende asfaltweg. Als we de top naderen, komen we in de mist en voor we boven zijn is het zicht niet meer dan enkele tientallen meters. Nou is slecht zicht nooit fijn, maar zo lang als je het pad volgt en extra oplet bij aftakkingen kan er weinig gebeuren.

Helaas....er is geen weg! Onze route loopt nu over een heel grote weide; paaltjes moeten ons verder helpen. De mist is inmiddels zo dicht geworden dat we niet van het ene paaltje naar het andere kunnen kijken. Ook herkennen we geen pad.

We realiseren ons dat je nooit verder kunt als je niet minimaal het volgende paaltje voor je ziet, of het vorige achter je. Ik blijf nu bij een paaltje staan, Anneke loopt in de eerder gelopen richting verder en stopt als ik haar nog net kan zien. Nu loop ik naar haar toe en zij gaat door. Zo wordt ons zicht "verdubbeld" en komen we na 'n uurtje weer op de juiste weg uit.

Later in de refugio was de opwinding nog groot. Sommige lopers hadden meer dan een uur rondgedwaald.

-Herman en Anneke Lieven-

12 november: 40 km bij WS 78

Loonse en Drunense duinentocht

Op 12 november gingen we naar Vught voor een 40 km-tocht van WS78. De startlocatie was theater de Speeldoos. Omstreeks half 9 kwamen we daar aan en zagen we vele bekenden die we alweer een tijdje niet gezien hadden. Nadat we ons ingeschreven hadden, konden we even bijkletsen onder het genot van een bakje koffie. Na het woordje buiten op straat met een grote megafoon, konden we vertrekken. We kregen de routebeschrijving nog en toen waren we weg voor deze tocht.

Het was koud en het had lichtjes gevoren maar eenmaal aan de wandel ben je zo op temperatuur. Via wat woonwijken en een spoorweg die we over moesten steken, kwamen we bij de drukke weg N65, waar we netjes wachtten tot de stoplichten op groen stonden. Toen kwamen we op de Vughtse Heide uit. Mooi om doorheen te lopen en, zeker met de nog wat aangevroren grond en een flauw zonnetje, was het een echt wintersfeertje.

De IJzeren Man

De route vervolgde naar de recreatieplas de IJzeren Man. We liepen over de smalle paadjes langs deze plas om zo via wat weilanden bij de soeppost uit te komen op een kleine 9 km. Deze was in 't Hoog, een gehuchtje dat deel uitmaakt van Helvoirt. We kregen deze keer een heerlijk warm bekertje aspergesoep. Vanaf deze post ging de 20 km weer terug naar Vught. Onze route van 40 km ging nu richting Nationaal Park de Loonse en Drunense Duinen. Hier moesten we flink ploeterend een gedeelte van het duingebied over. Daar zakte je door het wat nattere losse zand redelijk diep in weg.

We kregen even een klein klimmetje en mochten over bospaadjes verder, maar kort hierna doorkruisten we nog een keer het losse zand van het duingebied om uiteindelijk weer via de bospaden uit te komen bij de volgende rust: café de Rustende Jager op ruim 18 km. Dit was de hoofdrust van de route, dus hier gingen we zitten met wat te drinken en te eten erbij.

Goed uitgerust weer naar buiten, de kou in. Het was onder tusschen bewolkt geworden en dat voelde toch wat frisser aan. Na wat bossen en nog wat korte stukjes duinzand kwamen we aan de Udenhoutse zijde van het bos uit.

We liepen verder over een weiland waar uit het niets een houten vlonder opdook. Hier moesten we overheen en na nog een heel stuk door het weiland gelopen te hebben, kwamen we weer op een bospad uit. Nu liepen we naar het Landgoed Zwijnsbergen bij Helvoirt, waar we voorbij het kasteel Zwijnsbergen liepen.

Landgoed Zwijnsbergen

Kort hierna kwamen we bij de rust die in de ochtend de soeppost was en ons nu voorzag van koffie, thee, ranja of karnemelk.

De route ging verder via de houtwallen om het dorpje Cromvoirt heen waar ze bezig zijn om een nieuwe golfbaan aan te leggen. Nadat we de Extra Beveiligde Penitentiaire Inrichting van Vught passeerden, kwamen we uit bij het Nationaal Monument Kamp Vught.

Hier was op 34 km de fruitpost. Even een lekker mandarijntje opgesmikkeld en weer verder langs Kamp Vught over de Vughtse Heide.

IJsvogeltje

We liepen langs het water en zagen aan de overkant van het water een ijsvogeltje in het groen zitten. Mooi blauw

valt wel op tussen het groen. We liepen rustig een stukje verder om hem voor een foto goed in beeld te krijgen. We zagen hem goed: oranje aan de voorkant en voor de rest heel erg blauw. Op het moment dat ik een foto wou maken, was ie foetsie.

Op het laatste gedeelte van de route zagen we een diversiteit aan paddenstoelen en op het eind nog een bijzondere boom vol met wratten.

Toen liepen we de woonwijken van Vught weer in en kwamen zo, na de drukke weg en de spoorweg overgestoken te zijn, bij de finish uit op 39 km. We dronken nog iets en kletsten nog wat na. Daarna reden we richting huis. We hadden ontiegelijk genoten van deze dag.

-Johan en Petra Rommers-

Regio Brabant-Zeeland huldigt 4-Daagse deelnemers op 20 oktober

Huldiging jubilarissen Vierdaagse

Ieder jaar zet het bestuur van de Regio Brabant-Zeeland de jubilarissen van de Internationale Vierdaagse te Nijmegen en de Vierdaagse van Apeldoorn in het zonnetje. Er zijn een paar toespraken, een hapje en een drankje en iedere jubilaris krijgt een unieke speld opgespeld. Heel bijzonder, want dit gebeurt alleen in de Regio Brabant en Zeeland.

24 OLAT-leden waren uitgenodigd, 17 meldden zich aan voor deze avond. Arie Kandelaars had zich afgemeld. Hij zat in Zuid-Afrika om daar de African Centurion te lopen.

De jubilarissen zijn:

40 keer: Bert Timmermans

25 keer: Ferdinand van Keeken en Richard Klein Bennink

10 keer: Ineke Daelmans, Carin Delisse, Inge van Egmond, Leo Hoogveen, Jennie van de Hurk, Ineke van Lieshout, Jan van de Sande, Regine Uitenhoven en Bram Stelling

5 keer: Frans Peters, Harry Prins, Marleen Ramakers, Ruud de Rijke en Kevin van Stuivenberg

Alle jubilarissen van harte gefeliciteerd!

U ziet, oud en jong zijn vertegenwoordigd: Frans is 76 jaar oud, Kevin is 16. Kevin heeft de toekomst.

Nog maar 35 en je hebt Bert geëvenaard.

OLAT was bijzonder goed vertegenwoordigd op deze gezellige avond. En daar zijn we als bestuur heel trots op.

-Frank Marchand-

24 april - 16 mei 2016

Wandelreis in Italië (4, slot)

Jammer genoeg alweer het slot van de wandelreis naar Italië met Franciscus en Rome als hoofddoel. In dit verslag komt van alles aan bod: prachtige natuur, culturele hoogstandjes, gezelligheid onder elkaar, maar ook de creativiteit van Theo bij tegenslag. Gelukkig voor Peter kwam hij ook nog een lachende blauwe smurf tegen en kon hij in een leuk Italiaans cafeetje genieten van een biertje en "zijn" muziek van o.a. Jimi Hendrix, Pink Floyd en de Rolling Stones. Maar, het allermooist blijft toch de audiëntie bij Paus Franciscus. Daarna nog even afkicken in de Cinque Terre en weer was een heel speciaal wandeltraject afgesloten.

Maandag 9 mei

Vandaag gaat het dan gebeuren: na 63 jaar en 9 maanden zal ik dan eindelijk Rome zien. "Eerst Rome zien en dan sterven", wist u dat dat in vroegere tijden Napels was? Maar toen Rome de grootste stad werd van het Romeinse Rijk, was Napels snel uit de gratie. En dat sterven..., dan had ik nu dit verhaal niet kunnen schrijven.

De afstand tot het eindpunt is 18 kilometer; we beginnen met een temperatuur van 21 graden, 's middags zou die nog oplopen tot 29 graden. We gaan eerst in het stadhuis de stempel halen. Dit vergt enig speurwerk, want het is een onoverzichtelijk gebouw. Maar de engel (een beeld) wijst ons de weg naar Rome. We lopen door een glooiend landschap, een beetje geel gekleurd door de bloemen. Maar er zijn ook andere kleuren: blauw van de korenbloemen en rood van de klaprozen.

Achter tralies zit een lachende blauwe smurf: die is in ieder geval niet door Gargamel gevangen! In de wei is een kudde schapen aan het kuieren. Alles om ons heen completeert onze vrolijke en opgewonden stemming van deze laatste lange wandeldag.

We komen nog door een groot natuurreservaat, Marcigliano. Langs de weg staat een aantal braamstruiken. Arie en ik nemen de tijd om ze te proeven, daardoor zijn we voor de zoveelste keer de rode lantaarndragers. We passeren twee hoge stenen torens (20 meter?), waarschijnlijk landbouwschuren. De parkwachters passeren ons met hun jeepje en maken een praatje met ons. Na een drukke kruising lopen we over een breed trottoir. We zijn nu in Cinquina, een buitenwijk van Rome. We nemen een vrij lange pauze op het terras, Theo en Kees verzorgen hier een broodje voor ons. Loes houdt nog een briefje met het woord "Torsangiovani" omhoog, geen toverwoord, maar het wachtwoord van de Wifi.

Helaas zijn er overnachtingsperikelen: de hotels waar Theo geboekt heeft, hebben zich niet aan hun afspraken gehouden en nu moet er te elfder ure iets anders gezocht worden. Ze geven ons het advies om het rustig aan te doen en op het eindpunt nogmaals een terras op te zoeken. We moeten nu wel meer dan een uur langs een drukke weg lopen. Het is uitkijken geblazen; als voetganger heb je hier weinig in te brengen. We maken er maar het beste van. We moeten vrij lang op Theo wachten. Dat geeft mij wel de tijd om

bij het naastgelegen postkantoor postzegels te kopen.

Rond zes uur komen de busjes ons ophalen. We zullen in Rome op twee verschillende plaatsen overnachten, niet ver van Vaticaanstad. Jammer, vooral nu was het leuk geweest om 's avonds als groep de stad in te gaan, maar het is niet anders.

Dinsdag 10 en woensdag 11 mei

Vandaag wordt het een beetje kuieren, 7 kilometer naar de Basiliek St.-Jan in Lateranen, waar de paus Franciscus goedkeuring gaf voor zijn orderegels, waarmee de kloosterorde van de Franciscanen een feit was. In het begin passeren we een weekmarkt en in een cafeetje zien we flessen champagne met daarop persoonlijke boodschappen (Auguri Amore Mio, Andrea 18 Anni). Daar wordt meer dan 100 Euro voor gevraagd, meer dan onze hotelovernachting in Rome. Dat er heel veel te zien was, blijkt wel uit de 72 foto's die ik nog van die dag heb, één voor elke honderd meter. Halverwege passeren we de Porta Pia, de oude stadsmuur, die in 1870 door troepen van het Nieuwe Koninkrijk Italië bestormd werd. Dit had tot gevolg dat Rome de hoofdstad werd van Italië en de paus het Vaticaan tijdelijk moest ontvluchten. In de basiliek Santa Maria Maggiore ligt een Maria opgebaard in een glazen kist, het lijkt Sneeuwwitje uit het sprookje wel! Het plafond is bezaaid met engeltjes, zowel geschilderd als in stenen vorm. Het vervoermiddel voor de inwoners van Rome is de scooter, maar er zijn

overal oversteekplaatsen met stoplichten, dus gevaarlijk lopen is het niet. Voordat we echt op het eindpunt zijn, wordt de Basiliek bezichtigd. Die is dus eeuwenlang de zetel van de paus geweest, voordat het Vaticaan in beeld kwam. Dat is aan de aankleding wel te zien: metershoge beelden, veel goud achter het altaar en het pauselijke zegel aan het plafond. Weer buiten lopen we over het voorplein naar de overkant en daar staat het beeld van Franciscus met enkele medebroeders. De tien pelgrims (van de 16) die dan bij elkaar zijn, feliciteren elkaar. We hebben op deze laatste dag geen haast en zijn dus mooi bij elkaar gebleven. Het is een keus tussen óf de groep met óf zonder het beeld van Franciscus te fotograferen, het wordt zonder, omdat ik de stralende gezichten belangrijker vind.

Het is nu vier uur en we moeten nog plm. een uur doorlopen naar de toegangspoort van het Vaticaan, waar we met Theo en Kees hebben afgesproken. We krijgen nu gratis nog wat toeristi-

sche highlights te zien: het Colosseum, het Forum Romanum (oude centrum van Rome, letterlijk vertaald Romeins Marktplaats) en de Engelenburcht (Castel Sant'Angelo).

Van daaruit is het nog tien minuten lopen naar het Sint-Pietersplein, waar we de rest van de groep kunnen

feliciteren en Theo een leuk restaurantje heeft geregeld.

Die avond nog met zes man een leuk Italiaans cafeetje opgezocht, waar ze niet alleen een lekker biertje hebben, maar ook verstand van popmuziek (Jimi Hendrix/Pink Floyd/Rolling Stones).

Woensdag, onze eerste niet-wandeldag sinds Assisi, maar we zullen toch nog een acceptabele afstand afleggen. De helft van de groep wil wel een audiëntie bij de Paus meemaken op het Sint-Pietersplein en dat

komt mooi uit, want dat is alleen op woensdag. We hebben geen kaartjes gereserveerd, maar omdat we een (gestempeld) pelgrimspaspoort hebben, is dit snel door de Zwitserse Garde geregeld. We moeten wel, eenmaal binnen, nog anderhalf uur op de Paus wachten, het begint pas om 10 uur. Gelukkig is het, in tegenstelling tot gisteren, bewolkt, anders waren we behoorlijk bij-gebruind/verbrand.

Om kwart voor tien zie ik de Pausmobiel op het grote scherm voor ons, denk eerst dat dat van een andere gele-

genheid is, maar binnen enkele minuten komt de Paus daadwerkelijk voorbij.

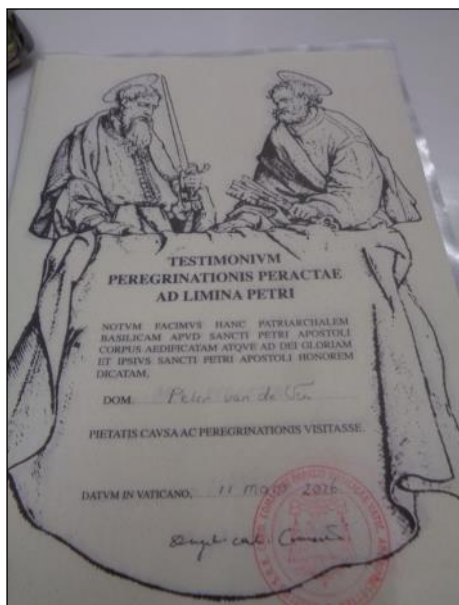
De Paus heeft meerdere toespraken voor zijn gasten in petto en die moeten helaas ook nog door kardinalen in het Frans, Engels, Duits, Russisch enz. uitgesproken worden. Na een uur vinden we het welletjes.

Na een bezoek aan de Friezenkerk (kerk voor inwoners van de Lage Landen) splitst de groep zich en wandelen we nog een flink stuk door Rome. We zien o.a. nog de Piazza Navona en de Trevifontein. Het verschil tussen deze twee is dat de Piazza Navona een langwerpig plein is met drie fonteinen waar je behoorlijk uit de voeten kunt, terwijl het

bij de Trevifontein krioelt van de toeristen.

Ook zien we nog de aflossing van de wacht voor het presidentiële paleis. Bij het bezoek aan de Sint-Pieterbasiliek maken we een grote fout. Omdat we pelgrims zijn, krijgen we een "first class handling" en hoeven we niet in de rij aan te sluiten. Dit horen we pas als we al binnen zijn en we al een uur hebben staan wachten. Veel pracht en praal. Alleen al de graftombes van alle pausen die na Petrus in Rome gezeteld hebben, was een indrukwekkende galerij. We worden binnengelaten in een aparte kapel, waar de oorkonde voor de bedevaartstocht Assisi-Rome wordt uitgereikt, naast het T-teken toch een blijvende herinnering. Ook worden hier flesjes gewijd Vaticaan-water verstrekt.

Donderdag 12 mei

Een reisdag, waarop veel mis gaat, dat kan ook gebeuren. Theo en Kees gaan de busjes halen die in een parkeergarage staan. Daarvoor moeten ze nog 20 minuten met de metro reizen. Na een half uur komt er een telefoontje: bij een van de busjes is ingebroken, een ruitje ingeslagen en het een en ander gestolen. Dus aangifte bij de politie doen en het ruitje laten vervangen. Theo zegt dat we maar alvast langs de weg op hen moeten gaan wachten, maar de communicatie gaat fout en de helft is nog op de vierde etage als de busjes al voor komen rijden.

Daardoor ontstaat er een enorme file, want die straat heeft eenrichtingsverkeer; al gauw staan er 100 auto's achter ons, die niet verder kunnen. De verkeerspolitie is er als de kippen bij en er dreigt een bon van drie cijfers voor de komma. Theo moet er heel wat moeite voor doen, maar met zijn aangeboren charme loopt het met een sisser af. Daarna wordt de andere helft van de groep afgehaald en bij een McDonalds op de wegenwacht gewacht om dat ruitje in te laten zetten. Ondanks toezeggingen is er na 100 minuten nog niemand en hebben we met een provisorisch afgeplakt ruitje 419 kilometer afgelegd naar La Spezia, een grotere stad in ons laatste wandelgebied, de Cinque Terre.

Vrijdag 13 mei

Cinque Terre bestaat uit vijf dorpjes en er ligt een oude wandelroute, de Sentiero Azzurro, die de dorpjes met elkaar verbindt. Ze zijn gelegen tegen hoge steile kliffen en met de auto niet te bereiken. Wel rijdt er een trein, die tussen de dorpjes door ontelbare tunnels rijdt. Soms kun je er van grote hoogte de kuststrook bewonderen. Echter, de hoogteverschillen zijn hier aanzienlijk minder dan op het pelgrimstraject. De streek hier heet Ligurië, en La Spezia is de hoofdstad. Er is daar ook een rosse buurt en dat merken we als we in een café, niet ver van ons hotel (heette Mary!) enkele dames tegen-

komen die daar werkzaam zijn. Denken dat er aan ons iets te verdienen is, maar daar slaan ze de plank toch behoorlijk mis mee.

We gaan met de trein naar Corniglia, dat het middelste van de vijf dorpen is. We krijgen meteen al een zig-zag trap (382 treden) naar het stadscentrum, dat

100 meter hoger ligt. We bezichtigen nog een kerk (afkicken van de pelgrimage) en verlaten dan de stad.

Het weer is minder dan de laatste dagen naar Rome, de wolken blijven tegen de hellingen aan hangen, veel zon gaan we niet zien. Gelukkig blijft het droog. We lopen door een terrassenlandschap en hebben zo nu en dan een mooie doorkijk naar de Middellandse Zee. De zee is erg onrustig, maar dat geeft weer mooie schuimkoppen.

Halverwege komen we in Vernazza. Dit is een heel mooi plaatsje, met haventje en wachttoren en er moet weer stevig voor afgedaald worden. Op het tweede stuk komen we een kattenhotel tegen. Eén poes, die er voor zit, is niet zo blij met ons bezoek; hadden ze het pand ook maar niet vlak langs het pad moeten bouwen! Monterosso is voor vandaag het eindpunt, we zien het al liggen op 5 kilometer afstand, met nog steeds een dreigende lucht. Ook hier nog even

een kerk van binnen bewonderen en daarna "vrijdag de dertiende" vieren in een pub.

Zaterdag 14 mei

We hebben gisteren het laatste stuk van het traject gelopen, vandaag doen we het begin, de route Riomaggiore – Manarola. De temperatuur, 9 graden, is voor kikkvorsmannen warm genoeg om de zee in te gaan. Bij het verlaten van het dorp een afscheidsfoto van Loes, Ruud en Mieke genomen, maar we blijven de hele dag bij elkaar in de buurt. Het pad is weliswaar rotsachtig, maar goed te belopen. Weer kunnen we regelmatig van het uitzicht genieten.

Verderop pauzeren op een terras met koffie, en daar kunnen we zowat de halve Cinque Terre-kuststrook zien. We moeten nog een driekwart helling omhoog en dalen dan af naar Manarola. De laatste kilometers zijn weer zonnovergoten, maar het echte regengebied is al die tijd niet ver van ons vandaan geweest. Het geluk is met de dommen. Aan de andere kant van het stadje - we kunnen daar alleen via een lange tunnel komen - ligt de jachthaven. Geen strand hier, zonnen kan alleen op de rotsen.

Na een paar honderd meter doorlopen komen we op het punt waar het pad naar Corniglia door een aardverschuiving versperd is. Jammer, hierdoor hebben we een zesde van het traject niet gelopen, maar we begrijpen nu waarom dit gebied onlangs op de UNESCO Werelderfgoedlijst is gezet.

-Peter van de Ven-

Coast to Coast (5)

In het vorige verslag lazen we hoe Rinda en Astrid genoten van de prachtige voorjaarskleuren. In dit deel is de absolute topper de KORHOEN die in Nederland zo goed als uitgestorven is. Wat een cadeautje! Aan het einde van deze etappe moeten ze weliswaar flink doorbuffelen op een grindpad langs het spoor van wel 8 km, maar aan het einde gloort er licht in de "Lion Inn" waar ze bij de open haard nog nagenieten van de prachtige beelden van de korhoenders.

Dag 7: 23 mei

Catterick Bridge – Osmotherly, 34 km

Een tropische dag, zoals we nog niet eerder hebben gehad, begroet ons wanneer we 's ochtends de deur uit stappen. Vol goede moed gaan we op weg, maar al vrijwel meteen lopen we verkeerd volgens onze tot nu toe betrouwbare gids. We keren om en komen al gauw de Engelsen tegen, die kort na ons op pad zijn gegaan. Zij hebben een gids die nog dit jaar is uitgebracht en daar staat een omleiding in vanwege de aanleg van een nieuwe snelweg. Hoewel ze iets langzamer wandelen dan wij, lijkt het ons verstandig om even samen op te lopen en zo vinden we de weg naar het viaduct over de snelweg en langs de paardenracebaan van Catterick. Voor de laatste keer steken we de Swale over.

Omdat de Engelsen ongemerkt al een paar honderd meter achterop zijn geraakt, besluiten Astrid en ik er vandoor te gaan. Hoewel we de rivier nauwelijks zien door de bomen en het onkruid

langs de oevers, volgen we de loop ervan door een laatste schapenwei. Ooiën en lammetjes liggen heerlijk op het pad in de schaduw en met deze hitte maken we graag een boogje om ze heen om ze niet te verjagen.

Bij een zand- en grindaafgraving verlaten we de Swale voorgoed. We lopen om de afgraving heen naar Bolton-on-Swale en mogen na de duistere kerk een weiland in, waar we een meanderend beekje volgen. Het gras staat hoog en zowel mijn schoenen als broek worden flink nat. Heerlijk verkoelend in deze hitte. De route is een goed platgetrapt pad door het gras, mede doordat de boer erop aandringt dat de wandelaars de rand van het weiland aanhouden. Het gras is immers het wintervoer voor zijn koeien. Uiteindelijk komen we uit op een drukke weg, die we volgen langs Kipling Hall, een landhuis dat, zoals wel vaker, achter hoge muren verborgen blijft. Voor mijn gevoel lopen we vrij lang door de berm voor we mogen afslaan. In werkelijkheid zal het hooguit een kilometer zijn geweest. Ik verwacht ergens rechtsaf te moeten slaan en wordt onrustig als de route erop staat om rechtuit te gaan. Toch zitten we goed, want het gastenboek van een biologische boer en de ruïne even verderop staan gewoon in de routebeschrijving. We volgen de route van boerderij naar boerderij over akkers met wuivend jong graan en frisgroen gras.

Zo komen we in Danby Wiske, een bijzondere naam voor een dorp. Het doet mij aan de naam van een stripfiguur denken, maar blijkt te komen van de

oud Noorse woorden Danir en by, dat 'boerderij van de Denen' betekent en Wiske verwijst naar de nabijgelegen rivier. We rusten even uit bij de pub en als we verder gaan, nemen de Engelsen onze plaatsen in.

In de verte horen we de treinen van Londen naar Edinburgh voorbij razen en al snel steken we een spoorbrug over. Daarna volgen enkele koolzaadvelden, die we gisteren pas voor het eerst uit de verte hebben gezien. Door de zon kleuren de bloemen ook echt Smiley-geel en het is prachtig. Het pad door de koolzaadvelden is zo smal dat zelfs mijn broek geel ziet van het stuifmeel. Een tweede spoorlijn, die van York – Middlesbrough steken we via een onbewaakte spoorwegovergang over. Een trappetje levert ons af op de rails en aan de andere kant is weer een trappetje omhoog. Grappig. Zo langzamerhand trekt de wind aan en brengt het geluid mee van de drukke A19, een

vierbaansweg die we straks moeten oversteken. Hier zie ik de hele dag al tegenop, want het is ronduit gevaarlijk. De auto's rijden er snel en het zijn er veel. Ook de Engelsen hebben ons gisteren gewaarschuwd goed op te letten. Omdat de Coast to Coast geen National Trail is, is er geen geld voor markeringen en zoiets als een voetgangersbrug. Blijkbaar is het wachten tot de eerste dode valt voor er iets aan wordt gedaan. Maar ik wil niet die eerste zijn. Uiteindelijk valt het toch nog mee. De auto's en vrachtwagens rijden hard, maar juist als we aan komen lopen, zie ik een gaatje in het verkeer van rechts en rennen we naar de vluchtheuvel in het midden. Meteen daarna is er een gaatje in het verkeer van links en zo zijn we er in een wip over. Maar wij zijn hier vroeg, voor de spits. Ik ben benieuwd hoe moeilijk de Engelsen het hebben, die na ons komen.

We lopen opgelucht door naar Ingleby Arncliffe en vandaar naar Ingleby Cross. Daar wacht ons weer een bos, Arncliffe Wood, maar het duurt even voor ik de bomen aan weerszijden van een brede grindweg als bos herken. Het pad is te netjes, de bomen staan er te ver vanaf. We zigzaggen omhoog en dit keer met frisse tegenzin, want alles wat we nu stijgen, moeten we straks weer omlaag. Uiteindelijk komen we bij een klaphekje aan de rand van het bos, waar we de Coast to Coast even verlaten. Onze B&B is in Osmotherly, volgens de planning 1 mijl van de route af, maar het voelt behoorlijk veel verder. De B&B is een heel end buiten het dorp en dan moeten we nog terug naar het centrum voor de pubs. Maar vanaf nu worden de etappes telkens korter, dus dat kan er ook nog wel bij.

Dag 8: 24 mei

Osmotherly – Blakey Ridge, 32 km

Voor het eerst deze Coast to Coast hoeven we de gids nauwelijks te raadplegen, want de route volgt vrijwel de hele dag de Cleveland Way die, als National Trail, uitstekend is gemarkeerd. Op advies van onze gastvrouw snijden we een stukje af om weer op de route te ko-

men en onze Coast to Coast begint vandaag met een laatste stukje bos voor Scarth Wood Moor. Dat is een weids heidegebied, vol bruintinten en een regenboog aan groen. Om erosie te voorkomen, is het pad geplaveid met platte stenen. Het loopt makkelijk, maar mist de natuurlijke charme en uitdaging van los zand of kale rots. Ik hoop niet dat de fysieke uitdaging van de Coast to Coast ook zo onderuit wordt gehaald als het pad een National Trail wordt en budget krijgt voor het onderhoud van paden.

Van de heide lopen we een bos in, Clain Wood, met ook al weer een makkelijk grindpad. Het groen aan weerszijden van het pad is zo jong dat ik me er bijna oud door ga voelen. Via een asfaltweg stijgen we weer wat hoger en komen op Live Moor en vandaar op Carlton Moor. We lopen vlak langs de rand van het heidegebied, waar de aarde een spectaculaire snoekduik naar beneden neemt. In de diepte zien we gele koolzaadvelden, nette groene vakjes met graan of gras, dorpjes als poppenhuisjes. Vanuit het niets rijst een heuvel op, kaal met op de top een groen bos, als een slecht zittend toupetje. Volgens de gids zouden we vandaag voor het eerst de Noordzee kunnen zien, maar de kans daarop achten we nihil. Hoewel het weer lang niet zo slecht is als voorspeld, wordt het zicht in de verte be-

grend door een wit gordijn van mist en fijne regen. Wij lopen droog en prijzen onszelf gelukkig met elk uur dat het nog niet regent.

Plotseling vliegt er een vogel langs en strijkt even verderop neer in de heide. Hij maakt een geluid dat ik nog niet eerder van een vogel heb gehoord. Een soort lachen of knorren, een mopperende oude man of een speelgoedeend versneld afgedraaid. Erg apart. Als ik met mijn camera inzoom, zie ik rode kammen boven de ogen. Een korhoen! Wat bijzonder! In Nederland zijn de vogels zo goed als uitgestorven. Alleen op de Sprengenberg bij Nijverdal kwamen in 2013 nog twee hanen en tien hennen voor. Een nauwelijks levensvatbare populatie. Dat jaar zijn er ook 25 uit het wild gevangen vogels uit Zweden geïmporteerd, maar door voedselgebrek sterven de jongen binnen een paar dagen nadat ze uit het ei zijn gekomen. Ik maak foto's, maar dan geeft mijn camera plotseling aan dat de geheugenkaart vol is. Acht MB. Vol? Gelukkig heb ik er nog twee bij me en maak er paar foto's meer. Een korhoen! Mijn dag kan niet meer stuk.

Even verderop is een splitsing. Er staat geen markering. Tot nu toe heb ik puur op de witte eikeltjes van de National Trail gelopen en niet in de gids op de kaart of de routebeschrijving bijgehouden waar we zitten. Daarom is het even

puzzelen voor ik besluit dat we rechtdoor moeten. Wanneer we een soortement trap afdalen, komen we een Engelsman tegen die bevestigt dat we goed zitten. Hij blijkt een vrijwillig boswachter in het Lake District te zijn en is erg spraakzaam. Hij vertelt dat de korhoenders in Engeland worden gekweekt en dan worden losgelaten voor de jacht. Geen van drieën zien we hier de lol van in.

Met enige moeite nemen we afscheid en lopen door naar een bijna onzichtbaar café voor een welverdiende pauze. Bij het café is ook een winkeltje met een slagerij, brood, tomatenpuree en souvenirs. En dat terwijl er in de verste verte geen dorp te bekennen is. De verkoopster legt uit dat het vlees afkomstig is van hun eigen koeien op het landgoed en dat veel boeren uit de omgeving er kopen.

Opnieuw kost het moeite om ons los te maken van de spraakwaterval en wanneer we buiten staan, komen de zes Engelsen van gisteren juist aanlopen. Weer wacht ons een korte, maar stevige klim naar een heidegebied, Cringle Moor. Als we aan de andere kant van de heuvel weer afdalen, zien we een tweede korhoen en dan zelfs een derde. Wow! We blijven stijgen, afdalen en weer stijgen. Onze moeite wordt beloond met een prachtig uitzicht en met de Wain Stones, een indrukwekkende rotsformatie die ik in dit verder kalm golvende landschap niet verwachtte. Het is niet meteen duidelijk hoe het pad vandaar verder gaat en ik volg een uitgesleten geitenpaadje om de stenen heen. Aan de andere kant is het nog maar een voet breed en strijken de heidestruiken tegen mijn broekspijpen. Ik begin te twijfelen. Waar is mijn mooi geplaveide pad gebleven? Via de uitgesleten voetstappen van honderden wandelaars voor ons hijsen we ons omhoog tegen de steile bergwand. Daar komt het geplaveide pad van rechts. Oeps! We volgen het naar links en stappen vrolijk verder. En alweer komt er een korhoen aanvliegen. Deze verdeeldt duidelijk een territorium, want hij komt steeds dichtbij en dreuntelt van links naar rechts over het pad terwijl hij ons met gestrekte nek hooghartig aankijkt. Op zo'n twee meter afstand blijft hij staan en ik kan prachtige foto's maken. Ik moet zelfs uitzoomen omdat hij anders te dichtbij is. Uiteindelijk besluiten we het beestje niet verder te plagen en lopen door.

Rond 14.00 uur sluiten de wolken ons dan toch in en begint het te miezeren. Samen met de harde wind wordt het

fris, maar we verwachten dat het niet ver meer is naar de eindbestemming en trekken ons er niets van aan. Miezer is nog geen regen, toch?

Een breed grindpad voert ons snel door Urra Moor. Langs het pad staan een soort grensstenen, waarvan één met een lachend gezicht erop, De Face Stone, zoals de steen bekend staat, komt terug in de routebeschrijving en zo weten we zeker dat we goed zitten. Wel fijn om die bevestiging te krijgen. Zo nu en dan zien en horen we korhoenders, maar we hebben er weinig aandacht meer voor. Wat vanmorgen nog zo bijzonder was, is al heel snel gewoon geworden. In totaal zien we er wel een dozijn, ver en dichtbij.

Kort daarop bereiken we de voormalige Victorian mineral railway, de spoorweg tussen de ijzergroeve van Rosedale en Teesside. Hier nemen we afscheid van de Cleveland Way en het hoge talud neemt de functie van houvast over. Van hier tot het eind hoeven we alleen de spoorweg maar te volgen en over het fijne grind loopt het makkelijk. Helaas miezert het nog steeds behoorlijk en om de gids te sparen, werp ik alleen korte blikken op de kaart. Ik heb de routebeschrijving niet uitgebreid gelezen, waarin staat dat we de spoorweg acht kilometer moeten volgen. Daardoor verwacht ik het einde redelijk snel en als het na een half uur en zelf een uur uitblijft, begin ik me zorgen te maken. Zowel Astrid als ik koelen flink af en dat is geen goede zaak. Met brede bochten zwiert de spoorweg om de lage dalen heen. Het zicht wordt steeds slechter, tot we hooguit dertig meter ver kunnen kijken. Onder andere om-

standigheden zouden we zelfs nu genieten, want de heide blijft prachtig. Zoveel tinten en vormen. Geen weg, geen huis te zien. Juist dat 'geen huis' zouden we nu graag anders zien.

Dan komen we bij een steen waarop 'Blakey' staat en hoewel ik weet dat ik hier geen dorp kan verwachten, staat de Lion Inn, ons hotel, in het gehuchtje Blakey Ridge. Vanaf het talud zien we een klein rood dak. Een modderig karrenspoor leidt ernaar toe. Er staat geen bord, geen markering. Langs het pad ligt alleen een steen met wat vergane verfstrepen. We lopen naar het dak toe, maar het blijkt een veeschuur te zijn. Teleurgesteld keren we terug naar het talud. Dan lichten de wolken even hun witte rokken en zien we verder naar achteren een tweede, groter rood dak. Zou dat het zijn? Of het nu het hotel is of niet, ik wil er naartoe. We zien geen andere weg naar links, dus keren terug naar het modderpaadje. We lopen de schuur voorbij en komen bij een stenen muurtje. Een parkeerplaats vol auto's. De Lion Inn!

Bijna waren we er voorbij gelopen, maar we hebben het gevonden. Dankbaar maken we gebruik van het ligbad om weer op temperatuur te komen en we dineren aan een tafel voor de loeiende open haard. Heerlijk.

-Rinda Scheltens-
(wordt vervolgd)

Winterwandeling

**Tweede
kerstdag
starten vanaf
09.30 uur**

- ✓ Diverse routes 5, 10, en 15 km
- ✓ Inclusief koffie, thee en cake
- ✓ Bij terugkomst een kopje soep

*U loopt al mee voor slechts € 4,50
Olat leden ontvangen € 1,-
korting op vertoon van ledenpas*

Loop jij met ons mee?

Spoordonkseweg 80
5688 KE Oirschot
0499-573671
info@stapperij.nl

www.kroegske.nl
www.stapperij.nl
www.zand-oirschot.nl
www.pitch-puttoirschot.nl

 Kroegske Oirschot

 Dinercafé 't Kroegske

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

IML-wandeltochten

Chantonay—Frankrijk

Mourne—Castlebar Ierland

Jurbarkas -Litouwen

Vaasa—Finland

Saga—Noorwegen

Beijing—Chengdu China

Korea—Japan—Taiwan

Indonesië

Nieuw-Zeeland—Australië

Madeira

Franciscus pad Assisi—Rome

Camino de Santiago de Compostela

IJsland

Thailand

het LoopCentrum

DESKUNDIG ADVIES IN DE
GROOTSTE HARDLOOP- EN
WANDELSPECIALZAAK
VAN NEDERLAND!

www.hetloopcentrum.nl - 077 - 398 71 00 - Horst aan de Maas

Kom voor **het betere schoenadvies**
naar het LoopCentrum!

Of u nu de Vierdaagse gaat lopen, of een rondje wandelt in het bos:
het dragen van de functioneel juiste wandelschoen is een must.

Een goede wandelschoen biedt demping, comfort en
stabiliteit voor alle wandelingen.

De adviseurs van het LoopCentrum werken uitsluitend met
kwaliteitsproducten. In de grootste hardloop- en wandelspecialzaak
van Nederland vindt u uitgebreide collecties wandelschoenen van
bijvoorbeeld Hanwag, Meindl, New Balance en Salomon.

WAARDEBON

het LoopCentrum

Bij aankoop van hardloopschoenen
en inlevering van deze bon ontvangt u

10% korting*

* Let op: Niet geldig i.c.m. andere acties en/of aanbiedingen. Deze actie is geldig t/m 01-12-16
Stationsstraat 137 - 5963 AA Horst aan de Maas - 077 - 398 7100

WAARDEBON

het LoopCentrum

Bij aankoop van een paar
wandelschoenen ontvangt u een
paar functionele wandelsokken
t.w.v. €19,95

GRATIS*

* Bij inlevering en/of vermelding van deze bon, niet geldig i.c.m. andere aanbiedingen en/of acties
Stationsstraat 137 - 5963 AA Horst aan de Maas - 077 - 398 7100

Voor meer informatie en openingstijden kunt u terecht op www.hetloopcentrum.nl